

Patron: Biz zammı verimiz ama MESS izin vermiyor!
MESS: Toplu sözleşme dışına çıkmayın, zam yok!

Öyleyse MESS'i ezeceğiz, başka yolu yok!

Metal patronları MESS'in öncülüğünde kölelik düzeni yıkılmasın diye kader birliği yapmış durumdalar. Kazanacaksa hep beraber kazanacağız, kaybedeceksek de hep beraber kaybedeceğiz! » s.8

Haftalık
Sosyalist
Siyasal Gazete

ISSN 1300-3585

Sayı 2016 / 04
29 Ocak 2016 * 1 TL

Kızıl Bayrak

www.kizilbayrak.net

EFENDİLER UŞAKLARA AYAR ÇEKTİ!

**Biden'in
Türkiye
ziyareti**

Başbakan, Cumhurbaşkanı, MİT şefi, Dışişleri yetkilileri ve generallerle görüşen Biden'in, Rusya karşısında sıkışınca "Türkiye'nin sınırları NATO'nun sınırlarıdır" diye açıklama üstüne açıklama yapan Ankara'daki işbirlikçilere, misyonlarına uygun davranmaları gerektiğini hatırlattığı anlaşıyor. Kendi hırsları için ABD'nin bölge politikalarına zarar vermemeleri gerektiğini hatırlatan Biden, işbirlikçilerinin bazı hassasiyetlerini gözetmeyi de ihmal etmedi. PYD konusunda Türk devletinin tutumlarına prim vermese de, Kürt halkına karşı yürütülen kirli savaşa yeşil ışık yakmaya devam etti.

O "masa" hiç olmadı ki!

imralı görüşmeleri yüzlerce sayfalık tutanaklara konu olsa da, devletin çözüm masasının sahteliği hali hazırda süren kirli savaş gerçeği ile kendisini ortaya koyuyor.

TOMİS Genel Kurulu başarıyla toplandı

Çok sayıda kent ve fabrikadan gelen işçilerin ve emek dostlarının katıldığı genel kurulda metal fırtınasının rüzgarı esti.

Tunus'ta öfke sokaklara taşmaya devam ediyor

Rida Yahyavi adlı gencin iş talebiyle elektrik direğine tırmandığı sırada akıma kapılarak yaşamını yitirmesiyle öfke yine sokaklara taştı.

İşçi/Emekçi Kadın Komisyonları: Deneyimlerden öğrenerek örgütlenmenin önündeki engelleri aşmalıyız!

s.14

Biden'in Türkiye ziyareti...

Efendiler uşaklara ayar çekti!

Başbakan, Cumhurbaşkanı, MIT şefi, Dışişleri yetkilileri ve generallerle görüşen Biden'in, Rusya karşısında sıkışınca "Türkiye'nin sınırları NATO'nun sınırlarıdır" diye açıklama yapan Ankara'daki işbirlikçilere, misyonlarına uygun davranmaları gerektiğini hatırlattığı anlaşılıyor. Kendi hırsları için ABD'nin bölge politikalarına zarar vermemeleri gerektiğini hatırlatan Biden, işbirlikçilerinin bazı hassasiyetlerini gözetmeyi de ihmal etmedi. PYD konusunda Türk devletinin tutumlarına prim vermese de, Kürt halkına karşı yürütülen kirli savaşa yeşil ışık yakmaya devam etti.

ABD Dışişleri Bakanı John Kerry Körfez şeyhlerini ziyaret ettiği sırada, Başbakan Yardımcısı Joe Biden Türkiye'deydi. Görünen o ki, bölge politikalarında saldırganlığın dozunu iyice kaçırarak bu gerici rejimlerin şeflerinin, büyük efendileri tarafından hizaya çekilmeleri gerekiyor.

ABD emperyalizminin bu sadık işbirlikçileri, Ortadoğu'da devam eden hegemonya savaşında uğursuz bir rol oynuyorlar. Irak, Suriye, Libya, Yemen gibi bölge ülkelerinin savaş cehennemine itilmesinde, emperyalistlerle birlikte bu gericilik odaklarının dolaysız suç ortaklığı var. Siyonist İsrail ile birlikte Ortadoğu'da gericiliğin kaleleri olan söz konusu rejimler, efendilerine hizmet ederken, yayılmacı hırslarla da hareket ediyorlar. Saldırganlıkta kraldan daha kralcı duruma düşmeleri, kimi zaman Washington'daki efendilerini bile rahat-sız edebiliyor.

YIKICI SAVAŞI KÖRÜKLÜYÖRLER

Suriye'ye karşı beş yıldır devam eden yıkıcı savaşın baş aktörleri olan dinci-gerici AKP iktidarı ile Ortaçağ kalıntısı Körfez şeyhleri, hedeflerine ulaşamadıkları için, Cenevre görüşmelerini baltalıyorlar. Cihatçı katil çetelerini "Suriye halkının temsilcileri" sıfatıyla "barış masası"na oturtmak isteyen bu rejimler, PYD'yi ise saf dışı bırakma hezeyanı içindeler. Suriye'deki dayanakları olan dinci çetelerin zayıflamasından dolayı pazarlık masasında etkili bir aktör ola-

ma imkanından yoksun kalınca, yıkıcı savaşın devam ettirilmesi için ellerinden geleni artlarına koymuyorlar.

Saldırganlıkta ABD ile AB emperyalistlerini geride bırakan Türk devleti-Körfez şeyhleri ittifakı, Suriye'de yıkım ve katliamların devamı için çırpınıyorlar. Hatırlanacağı gibi bu rejimler, savaş aygıtı NATO'nun Suriye'ye saldırması için defalarca efendileri nezdinde girişimler-de bulunmuşlardı.

UŞAKLIĞINIZI UNUTMAYIN!

NATO'nun ikinci büyük ordusunu besleyen sermaye iktidarı Washington'daki efendilere itaatte kusur etmese de, kimi zaman aşırı hırslarından dolayı bazı sıkıntılar yaratıyor. Bu tür sorunlar genelde efendinin uşağına "ayar çekmesi" ile atlatılıyor. Saldırganlıkta efendisini bile geride bırakan AKP iktidarının da böyle bir "ayar çekme" operasyonu-na maruz kaldığı görülüyor.

Başbakan, Cumhurbaşkanı, MIT şefi, Dışişleri yetkilileri ve generallerle görüşen Biden'in, Rusya karşısında sıkışınca "Türkiye'nin sınırları NATO'nun sınırlarıdır" diye açıklama üstüne açıklama yapan Ankara'daki işbirlikçilere, misyonlarına uygun davranmaları gerektiğini hatırlattığı anlaşılıyor. Kendi hırsları için ABD'nin bölge politikalarına zarar vermemeleri gerektiğini hatırlatan Biden, işbirlikçilerinin bazı hassasiyetlerini gözetmeyi de ihmal etmedi. PYD konusunda Türk devletinin tutumlarına

prim vermese de, Kürt halkına karşı yürütülen kirli savaşa yeşil ışık yakmaya devam etti.

ABD 1950'li yıllardan beri Türk devletini saldırgan Ortadoğu politikasının tetikçisi olarak kullanıyor. Bu süreç içinde Türk burjuvazisi palazlandı, yayılma hevesleri arttı. AKP iktidarı dönemiyle birlikte Osmanlı'yı diriltme fantezileri bile piyasaya sürüldü. Tüm bunlara rağmen, NATO'ya sığınanlara "aktif taşeronluk" dışında bir rol düşmedi. Biden'in son ziyareti, bu alçaltıcı rolün tescilinden başka bir şey değildir.

"DEMOKRAT" BİDEN!

İşbirlikçilerini hizaya çekmek için gelen Biden, AKP iktidarının faşist zorbalığına muhalefet eden bazı kesimlerle de görüştü. Faşist icraatların bir kısmını eleştiren Biden düşünce özgürlüğü, ifade özgürlüğü, medya özgürlüğü, insan hakları gibi konularda bir takım laflar etti. Can Dündar'ın ailesini de ziyaret eden Biden, Kürt illerinde katledilen insanların yaşama hakkı olduğunu ise doğal olarak hatırlamadı. Zira temsil ettiği emperyalist Amerikan rejimi Kürt halkını katledenlerin suç ortağıdır.

Faşist baskı ve zorbalığı geriletmek ancak işçi sınıfı ve emekçiler ile ilerici ve devrimci güçlerin mücadelesiyle sağlanabilir. Bu mücadele sadece sermaye devletini değil emperyalizmi de hedef almak zorundadır.

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2016/04 * 29 Ocak 2016 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü:

Tayfun Altıntaş

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK
Meşrutiyet Mah. Kodaman Sk. No: 111/15
Şişli / İstanbul

Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25
e-mail: info@kizilbayrak.net
twitter: @kizilbayraknet
www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad. Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

0 “masa” hiç olmadı ki!

Avrupa’da yayınlanan ‘Demokratik Kurtuluş ve Özgür Yaşamı İnşa’ (İmralı Notları) adlı kitap ve kitapta yer alan Öcalan, devlet ve HDP heyeti arasında gerçekleşen görüşme tutanakları geçtiğimiz hafta basında çeşitli tartışmalara konu oldu. Mezopotamya Yayınları tarafından basılan kitapta, 3 Ocak 2013 tarihinden 14 Mart 2015 tarihine kadar DBP-HDP heyetlerinin Öcalan ile yaptığı görüşmelerin tutanakları yer alıyor. Bu tutanaklar HDP heyeti ile yapılan görüşmelerde hazır bulunan devlet yetkililerinin sohbete dâhil olduğu zamanlarda kayıt altına alınanlar. Basın doğrudan Abdullah Öcalan ile devlet heyeti arasındaki görüşme tutanakları olarak yansıtsa da, bunlar gerçekte sadece devlet arşivinde yer alıyor.

Ancak belirtilen tutanaklardan da İmralı “masası”nda nelerin konuşulduğu, devletin ve Abdullah Öcalan’ın görüşme trafiği ve “çözüm süreci” ile ilgili bir hayli veri yansıyor. Sadece “çözüm” süreci değil Suriye ve Rojava sürecinden, 6-7 Ekim Kobanê eylemlerine kadar birçok gelişmenin devlet ve Kürt hareketi arasında tartışma veya pazarlık konusu edildiği görülüyor.

Tutanaklar, “Osmanlı’da oyun çok” geleneğinin devam ettirildiğini açıkça ortaya koyuyor. Görüşme trafiği içerisinde Kürt halkının önder olarak kabul ettiği Abdullah Öcalan’ı kitleler nezdinde aşağılayan, karalayan, yok sayan kirli propaganda tezat şekilde bir diyalog süreci işletildiğini görüyoruz. Çıkarlar, hesaplar değişince Erdoğan’ın “izleme Heyeti yok, masa yok” diyerek görüşmelerin sonlandırıldığı bu süreç öncesinde, inkâr edilen masada, verilen sözleri, taahhütleri görüyoruz. Örneğin Öcalan’ın önerisi ile masaya getirilen ‘izleme heyetinin’ Kamu Düzeni ve Güvenliği (KGM) Müsteşarı Muhammed Dervişoğlu’nun da

Tam bir oyalama taktiği ile “çözüm süreci” değil, “çözüm aldatmacası” ile masalar kurulduğunu, diyalog sürecinin geliştirildiğini görmekteyiz. Uzunca bir süre Kürt halkının özlemlerinin bu “çözüm aldatmacasının” malzemesi haline getirildiği tutanaklara yansıyor.

katıldığı bu görüşmelerde kabul edildiği, isimler konusunda uzlaşıldığı da ortaya çıkıyor. Yine tutanaklardan 26 Haziran 2014’te Meclis’e sunulan ve 10 Temmuz’da da kabul edilen ‘Çözüm Süreci Çerçeve Yasası’nın Abdullah Öcalan’ın önerileri ile şekillendiğini öğreniyoruz.

Özetle tam bir oyalama taktiği ile “çözüm süreci” değil, “çözüm aldatmacası” ile masalar kurulduğunu, diyalog sürecinin geliştirildiğini görmekteyiz. Uzunca bir süre Kürt halkının özlemlerinin bu “çözüm aldatmacasının” malzemesi haline getirildiği tutanaklara yansıyor.

Öcalan’ın tutanaklarda da vurguladığı

“tarihi-demokratik-anayasal çözümün” olabileceğine dair HDP’nin etkilediği kesimlerde ciddi bir beklenti oluşmuştu. “Çözüm süreci bozulmasın” kaygısı ile mücadele dinamikleri adeta edilgenliğe itilmiş, Haziran Direnişi’ne mesafeli durulmuş, 6-8 Ekim Kobanê direnişi ile dayanışma eylemlerinde sükûnet çağrısı yapılmıştı.

İmralı görüşmeleri yüzlerce sayfalık tutanaklara konu olsa da, devletin çözüm masasının sahteliği hali hazırda süren kirli savaş gerçeği ile kendisini ortaya koyuyor. Bu olgunun bir yanı sermaye devletinin bazı tavizlerle Kürt hareketini

tasfiye etme hesabının tutmadığı, tutmayacağıdır. Öteki yanı ise geleneksel baskı ve zorbalığın da bir işe yaramadığı, yaramayacağıdır. Zira günlerdir Kürt halkının sokağa çıkma yasaklarına, bombalara rağmen direnci kıramamaktadır. Tablonun bir başka yüzü ise Kürt halkının istemlerinin ve özlemlerinin sermaye devleti gerçeğinde ne müzakerelerle, ne meclisle elde edilebileceği gerçeğidir. En ufak bir hakka dahi tahammül edemeyen sermaye devletinin yeni anayasalarla değişmeyeceği gerçeği kendini açıkça ortaya koymaktadır.

Kürdistan’da katliamlar sürüyor

23 Ocak günü Cizre’deki Cudi Mahallesi’ne yönelik saldırılarda aralarında Cizre Halk Meclisi eşbaşkanlarının da bulunduğu 15 kişinin bulunduğu eve top mermisi isabet etmesi sonucu en az 10 kişi yaralandı. Top atışlarıyla saldırının sürdüğü ilçede Cihan Karaman hayatını kaybetti. Onlarca yaralının olduğu ilçeye yaralıların tahliyesi için girmek isteyen HDP milletvekillerine polis izin vermedi.

24 Ocak günü devletin Zeynel Abidin

ve Kışla mahallelerine başlattığı saldırıda bir kadın öldürüldü. Yaralıların alınmasına izin verilmediği için Cizre’de de bir kişi daha hayatını kaybetti.

İZİN VERİLMEDİ

Öte yandan Cizre’ye yapılan top atışları nedeniyle 22 Ocak’tan beri bir bodrumda mahsur kalan yaralıların tahliyesi için Şırnak Valisi ile görüşen HDP

Şırnak Milletvekili Faysal Sarıyıldız’a Şırnak Valisi “Yaralılar yürüyerek ambulansa gitsin” dedi. Yaralıların yanında bulunan Cizre Halk Meclisi Eşbaşkanı Mehmet Tunç, telefon aracılığıyla verdiği bilgilerde saldırılarda binanın 2 ve 3’üncü katlarının yıkıldığını ve bulundukları bodrumun camlarının da mola-zlarla kapandığını belirtti. 25 Ocak’tan bu yana yaralıları pansuman da yapamadıklarını vurgulayan Tunç, yaralılar arasında bulunan ve göğsünden vurulan bir çocuğun sağlık durumunun ise kötüye gittiğine dikkat çekti. Yaralılar

arasındaki DBP PM üyesi Mehmet Yavuzer’in müdahale edilemediği için ayaklarının kangren olduğunu belirten Tunç, bulundukları alanın yaşanmayacak hale geldiğini ve geçen her saatin yaralıların ölümüne sebep vereceğini söyledi. 27 Ocak’ta ambulansları engelleyerek zırhlı araçlarla bina önüne kadar gelen polis “teslim ol” çağrılarını yaptı. HDP Şırnak Milletvekili Faysal Sarıyıldız ise merdivenlerin çökmesi sonucu bodrumun bina ile irtibatının kesildiğini, bir an önce ambulans gönderilmesi gerektiğini belirtti.

HDP 2. Kongresi'nde 'yerel yönetim' vurgusu

Halkların Demokratik Partisi (HDP) 2. Olağan Kongresi 24 Ocak günü Ankara'da yapıldı. Ahmet Taner Kışlalı Spor Salonu'nda yapılan kongreye çok sayıda parti yöneticisi, delege, üye ve konuk katıldı.

"Yerel demokrasi, demokratik cumhuriyet" şiarıyla toplanan kongrenin siyasal çerçevesi eş genel başkanlar Figen Yüksekdağ ve Selahattin Demirtaş tarafından çizildi. Konuşmalarda "AKP ve saray iktidarı"nın saldırıları ile "barış" ve özyönetim konularına vurgu yapıldı.

"HDP OLARAK BİZİ YENİ AÇILIMLAR BEKLİYOR"

Saygı duruşunun ardından divan başkanı tarafından yapılan konuşmada kapitalizmin dünya ölçeğinde yaşadığı kriz dile getirilirken, bunun toplumsal muhalefeti yükselttiği belirtildi. Wall Street eylemleri, Ortadoğu'daki halk ayaklanmaları, Haziran Direnişi ve metal fırtına hatırlatıldı. Bu hareketlerin kendiliğinden geliştiğine vurgu yapılan konuşmada, toplumsal muhalefete önderlik sorunu olduğu dile getirildi ve "HDP olarak bizi yeni açılımlar bekliyor" denildi.

Buna rağmen, sorun AKP'nin "iki kımızı çizgisi olduğu" tespitine bağlandı. Bu çizgiler "Kürt halkının taleplerini karşılamamak" ve "Kürt halkının yanında olan sol güçlere yönelik baskılar" olarak tanımlandı.

"Türkiye'de yaşananın adı faşizmdir" denilen konuşmada, "ilkbaharda yenden canlanmak için faşizme karşı birleşik mücadele" çağrısı yapıldı.

YÜKSEKDAĞ: DAHA GÜÇLÜ GELİYORUZ!

Divan konuşmasının ardından HDP Eş Genel Başkanı Figen Yüksekdağ konuştu. Kürt halkına yönelik saldırılarda katledilenleri anarak sözlerine başlayan Yüksekdağ, konuşmasında esas olarak AKP'nin baskı ve saldırılarını anlattı. Ülkede değişim gerektiğini dile getiren Yüksekdağ, bu değişimin HDP'nin programı olan radikal demokrasi ile olacağını söyledi ve "Demokratik cumhuriyet anlayışına dayanan yeni bir düzen gerekir" dedi. Yüksekdağ, kongrenin en temel mesajının "Daha güçlü geliyoruz" olduğunu belirtti.

DEMİRTAŞ: ANAYASAYA GİDEN YOLDA TEMİZLİK YAPACAĞIZ

Yüksekdağ'ın ardından konuşan HDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş ise HDP'ye yönelik karalama saldırılarını anlattı. 'Merkezi yönetim' anlayışını eleştiren Demirtaş, yerel yönetim tezi üzerinde durdu. Bunun müzakere ile mümkün olabileceğini öne sürerken, aynı şeyin dünya ve bölge barışı için de geçerli olduğunu iddia etti.

Öte yandan, AKP'nin başkanlık sistemini rahatça tartışıyor olmasına rağmen kendilerinin özyönetimi tartışmadığını, "özyönetim kelimesini kullanma ihtimali olduğu" gerekçesiyle tutuklamaların olduğunu söyledi. "Yeni anayasa" tartışmaları kapsamında "bunu nasıl tartış-

cağız" demesine rağmen, yine de "yeni anayasayla bu engeli kaldırmamız lazım" dedi.

Yeni anayasa süreci konusunda HDP'nin yaklaşımını ortaya koyan Demirtaş şunları söyledi:

"Anayasa uzlaşma komisyonunda önyargısız bir şekilde barış arayacağız. Medyayı özgür bırakacağız, fikirleri özgür bırakacağız. Çatışmayı, ölümleri durduracağız. Müzakere masasını kuracağız ve parlamentoda anayasayı daha rahat konuşacağız."

Demirtaş, ekonomik krizin yarattığı sonuçlara da değindiği konuşmasında kirli savaşa devasa bütçe ayrıldığını ancak emekçiye sefalet dayatıldığını söyledi.

Erdoğan: Yasaları kenara itin

Erdoğan muhtarlardan sonra kaymakamları da topladı ve talimatlarını basına açık bir şekilde duyurdu. Muhtarlarla yaptığı toplantılarda muhtarlarla birlikte genel olarak kitleye de sesleniyordu. Kaymakamlarla yapılan ilk toplantıda ise kaymakamlara ve adını hiç anmasa da yargıya yeni talimatlar verdi.

Kaymakamlara, "sorunu çözmek (bunu siz katliam yapmak okuyun) için bazı yasal mevzuatlar engel oluştuyorsa, bunları bir kenara itin ve kendi inisiyatifinizle davranın" dedi. Burada sadece kaymakamlara değil, yargıya da talimat vardı. Yargı bu söze karşı soruşturma başlatmıyorsa eğer, demek ki o da mesajı almış ve talimata uygun davranmış demektir.

Talimatları sermaye devletinin her kademesi anlıyor ve alenen uygularken, en azından Erdoğan'a karşı mücadele verdiğini söyleyenler dahi talimatların anlamından bihaber davranıyorlar. Erdoğan'a göre yasalar, katliamlarda sorun çıkarmıyor ama uzun süreli bir kıyım engel olabilir. Bu durumda yasaları bir kenara itip, kıyımı sürdürmelisin diyor kaymakamlarına. Ne var ki Erdoğan'a karşı olduğunu söyleyenler, hala yasalara hapsolarak bir şeyler yapmaya çalışıyorlar.

Gerektiğinde bir kişinin sözleriyle kenara itilebilecek bir anayasada Kürt kimliği tanınsa ve özerklik verilse bile, bunun altı Kürt halkının mücadelesi ve bilinciyle dolmadan, böyle bir anayasay-

la Kürt halkı döne döne yok sayılır. Zira kağıt üzerinde var ama gerçekte yok.

Erdoğan bütün bunları, kişisel histerisinden kaynaklı söylüyor bile olsa, söyleten, ordularını yönetmesi için ona başkomutanlık görevini veren sermaye sınıfıdır. Bununla beraber emperyalizmdir. Yani müzakere masası kurulsun diye basınç yapması istenen emperyalizmdir.

Erdoğan'a karşı mücadele ettiğini söyleyip, onu müzakere masasına oturtmaya çalışanlar, ya taktik bir yanılgı içindeler, ya da hiç de iyi niyetle açıklanmayacak kaygılarla, bu sözü de sadece bir kişinin, Erdoğan'ın histeri dünyasına bağlayacaklardır. Bu taktik yanılgı, Kürt halkı için Erdoğan'ı tek düşman haline getirirken, sermaye devletini aklayıp, emperyalizmi neredeyse bir kurtarıcı gibi gösterebiliyor.

Tek kişiyle sınırlamadan söyleyelim. Bugün kirli savaşı yürüten sermaye güçlerinin (TSK, polis, MİT, vd. devlet örgütlerinin) başkomutanı, "yasalar katliam ve kıyımlara engel oluyorsa eğer, yasaları bir kenara itin" dedi. Sermaye devleti kirli savaşta yasa bir yana ahlak bile tanımıyor zaten, ama başkomutanın kaymakamlarına (ve yargısına) verdiği son talimatla, eğer kaldıysa bütün sınırlar da yıkıldı. Kaymakamların ya da valilerin iki dudağı yasaydı zaten, şimdi iki dudak sınırsızca hareket edecek.

Demek oluyor ki, müzakere masası arayışları boşuna olduğu kadar, Kürt halkının kıyımına da engel olamıyor. Erdoğan'ın kaymakamlara talimatıyla bu daha da net görüldü.

M. KURŞUN

Yine kin kustu

Dinci gericiliğin şefi Tayyip Erdoğan 26 Ocak'ta kaymakamları Kaçak Saray'ında ağırladı. Terör demagojisini dilinden düşürmeyen Erdoğan bir kez daha Kürt halkına kin kustu, kaymakamları kirli savaş yöntemlerini keyfince uygulamaya davet etti.

"MEVZUATI KOYUN BİR TARAF"

Kaçak Saray'da kaymakamlara yönelik yaptığı konuşmasında "mevzuattan önce zihniyetleri değiştirmenin gerektiğini" kaydeden Erdoğan, şunları söyledi: "Mevzuat şöyledir, böyledir. Yeri geldiği zaman koyun mevzuatı bir tarafa, siz zihinsel inkılabınızı devreye sokun 'Ben bunu bu şekilde yaparım' deyin ve yapın."

"GEREKİRSE BELEDİYELERİN ARAÇLARINA EL KOYUN"

Kürt halkına yönelik geleneksel inkar ve imha politikasını diline dolayan Tayyip Erdoğan kaymakamlara bir kez daha HDP'li belediyeleri hedef gösterdi. "Gerekirse belediyelerin araçlarına el koyun" çağırısı yapan Erdoğan sözlerine şöyle devam etti:

"Bölücü terör örgütü ülkemizin güneydoğusunda bazı ilçelerde ve mahallelerde her türlü ahlaksız yöntemi kullanarak hakimiyet tesis etmeye çalışıyor. Örgütün güdümündeki partiye mensup belediyeler tamamen bunların kontrolü altına girmiş durumda. Kimi kamu görevlilerinin de gizli veya açık destek verdikleri anlaşılıyor. Güvenlik güçlerimiz büyük fedakarlık ve hassasiyetle teröristleri birer birer temizliyor. Burada mülki

idare amirlerimize de önemli görevler düşüyor. Kaymakamlarımız kanunların kendilerine verdiği yetkiyi en etkili şekilde kullanarak örgütün yaptığı tahribatı gidermek ve belediyelerin yol açtığı boşlukları doldurmak için cesur şekilde harekete geçmelidir. Gerekirse belediyelerin araç gereçlerine el koyarak gerekiyorsa diğer kurumların imkanlarını kullanarak bölgede hayatı bir an önce normale döndürmemiz şarttır"

Bakanların gizli hesapları ortaya çıktı

Sayıştay'ın TBMM'ye sunduğu Dış Denetim Genel Değerlendirme Raporu'nda bazı bakanlıkların kullanımlarında olan "özel hesaplar" tespit edildiği belirtildi. Bu hesapların Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Yasası'na aykırı olduğuna dikkat çeken Sayıştay, "Bazı genel bütçeli kamu idarelerinin kullanımlarında çeşitli özel hesaplar bulunduğu, bu hesaplarda yer alan tutarların muhasebeleştirilmediği ve kamu idarelerinin mali tablolarında gösterilmediği tespit edilmiştir" saptaması yaptı. Yasaya aykırı olarak kullanılan ve kamu idaresi kayıtlarında ve mali tablolarında gösterilmeyen hesaplara da yer veren rapora göre Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından kullanılan "özel hesaplar" şöyle:

"Bakanlık bölge müdürlükleri adına açılmış vadesiz TL hesapları, AB Koordinasyon Dairesi Başkanlığı adına iki kamu bankasında açılan hesaplar, Eğitim ve Araştırma Merkezi Başkanlığı adına açılan vadesiz TL ve döviz hesapları, İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğü adına açılan vadesiz döviz hesapları, Bakanlık Acil Destek Programı Fonu adına açılan vadeli hesap."

Sayıştay, bu hesaplarda muhtelif tutarlarda nakit bulunduğunu belirtti. Ancak rakam vermedi. Sayıştay, İş Yasası'nın "ücret kesme cezası" başlıklı maddesi kapsamında işçi ücretlerinden ceza olarak kesilen paraların toplandığı banka hesabı ve bu hesaptan yapılan harcamaların da muhasebeleştirilmediğine ve raporlanmadığına dikkat çekti. Yasaya göre, bu paraların işçilerin eğitimi ve sosyal hizmetleri için kullanılması gerekiyor.

Sayıştay bunun dışında, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı; Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı ile Gümrük ve Ticaret Bakanlığı tarafından kullanılan "özel hesapları" da belirledi. Ancak raporda bu hesaplarda ne kadar para olduğu konusunda herhangi bir bilgi verilmedi.

Türkiye'ye 165 yeni hapisane

Hapishaneleri dolduran sermaye devleti, 4 yıl içinde 165 yeni hapisane açmayı planlıyor.

Adalet Bakanlığı Ceza Tevkif Evleri Genel Müdürü Yavuz Yıldırım, TBMM İnsan Hakları Komisyonu üyeleriyle görüşmesinin ardından yaptığı açıklamada hapishanelerde 565 kişilik yer kaldığını açıkladı.

Devrimci, ilerici güçlere ve Kürt halkına yönelik tutuklama saldırılarını aralıksız sürdüren sermaye devleti hapishaneleri doldurdu. 180 bin 176 kişilik kapasitenin olduğu hapishanelerdeki tutuklu ve hükümlü sayısı 2016 itibarıyla 179 bin 611 kişi oldu.

Bu artış sermaye devletine yetmemiş olacak ki yeni hapishanelerin yapılması için kolları sıvamış bulunuyor. Sermaye devleti önümüzdeki 4 yıl içinde 165 yeni hapisane daha açmayı kararlaştırdı. Bu kararlar birlikte aynı zamanda 131 küçük ilçe hapishanesinin de kapatılacağı belirtildi.

İstatistiki verilerde 8 bin 44 kişinin

siyasi nedenlerle tutuklu ve hükümlü bulunduğu yer alıyor. 169 bin 400 adli tutuklu ve hükümlü sayısı ise düzenin çürümüşlüğüne bir kez daha ortaya koyuyor.

TUTUKLU VE HÜKÜMLÜ SAYISI 15 YILDA YÜZDE 250 ARTTI

Rahşan affı ile 2000'de 49 bine düşen tutuklu ve hükümlü sayısı 13 Ocak 2016 itibarıyla 179 bin 611 kişi oldu. Tutuklu ve hükümlü sayısı son 15 yılda yüzde 250 arttı. Hapishanelerdeki tutuklu ve hükümlülerin 2 bin 384'ü ise çocuk.

Türkiye'de halen 290 kapalı, 59 açık, 3 çocuk kapalı hapishanesi, 2 çocuk eğitmevi, 4 kadın açık hapishanesi ve 5 kadın kapalı hapishanesi bulunuyor. Tutuklu ve hükümlülerin yanı sıra 56 bin 772 kişi de denetimli serbestlik kapsamında takip edilirken 2 bin 492 kişi ise elektronik kelepçeyle izleniyor.

Ford Otosan, Hyundai, Toyota, Otokar,
Dytech, Snop, Federal Mogul işçileri...

Birlikte güçlüyüz, birliğimizle kazanacağız!

Asgari ücret zammı üzerinden hepimiz çeşitli düzeylerde de olsa tepkimizi ortaya koyduk. Kimimiz sendikal olmamıza rağmen yıllardır satılmış olduğumuza öfkeleni, kimimiz sendikal olsaydık istediğimiz zammı söke söke alırdık diye kinlendi.

Artık fabrikalarda “bu düzen böyle gitmemeli” bilinci hepimizin kafasında daha da yeşerdi. Ayağımıza pranga gibi yerleşen Türk Metal’in olduğu fabrikalarda, “prangayı nasıl atacağız?” diye düşünceler yoğunlaştı. 2017 hedefi daha da hissedilir bir hal aldı. Aynı şekilde Hyundai, Toyota gibi sendikası fabrikalarda birlik olunmadığı sürece, sırtımızdan kâr rekorları kıran ve bize 3 kuruşu reva görenlere karşı durulamayacağı daha da gün yüzüne çıktı. Yani ya onların belirledikleri zamlara mahkum olunacak, ya pranga ile çalışmaya devam edecek ya da bir olup kendi istediğimiz talep için masaya yumruğumuzu vuracaktık. Bizim için süreç bu kadar netti.

Ancak bu süreç bize tek tek fabrikalarda tek vücut halinde örgütlü durmayı öğrettiği kadar, fabrikalar arası birliğimiz olmadığı koşulda güç olamadığımızı da gösterdi. Çünkü karşımızda MESS çatısı altında örgütlü patronlar duruyordu. Onlar tek vücut halinde ve bir sınıf bilinciyle hareket ederek asgari ücrete zammı hiçbir yerde ortak bir tutumla vermeyeceklerine karar verebilmişlerdi.

Bu yüzden onlar kendi sınıflarının çıkarlarını düşünerek ortak hareket ediyorlarsa, o zaman bizim de ortak hareket etme, sınıfa karşı sınıf bilinci ile sorunlarımıza çözüm arama zamanımız çoktan gelmiştir ve geçiyordur demektir.

Metal işçisi arkadaşlar;

Bizler Ford Otosan’da, Hyundai’de, Toyota’da, Otokar’da, Dytech’te, Snop’ta, Federal Mogul’da ve daha ismini sayamadığımız birçok metal fabrikasından işçiler olarak öncelikle tek tek fabrikalarımızda birliğimizi kurmalı, komitelerimizde birleşmeli ve daha sonra tüm fabrikalardan ortak birliğimizi oluşturmak için adımlarımızı hızlandırmalıyız. Fabrikalar arası irtibatı güçlendirmek, birliği kuvvetlendirmek bizi çok daha güçlü ve yenilmez yapacaktır. Unutmamalıyız; birliğimizle güçlüyüz ve birlikte kazanacağız.

Yaşasın metal işçilerinin birliği!

KOCAELİ METAL İŞÇİLERİ BİRLİĞİ

“Zam yoksa üretim de yok!”

Metal Fırtınası’nın ardından hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktı. Nitekim de öyle oldu. Artık emeğinin karşılığını isteyen, yaşam ve çalışma koşullarını değiştirmek için mücadele eden bir metal işçisi var. Yıllarca sermaye ile birlikte işçiye pranga vuran ihanetçi sendikalara, çetelere karşı boyun eğmeyen, sendikal bürokrasiye kafa tutan bir metal işçisi var.

Mayıs ve Haziran aylarının ardından çeşitli vesilelerle bunun örneklerine şahit

8-9 yıllık işçilerle yeni işçilerin saat ücretleri eşitleniyor. Yıllarca aynı fabrikada işçilik yapan bir işçi için bu büyük bir hayal kırıklığına neden oldu. Bu hoşnutsuzluk ve hayalkırıklığı birçok fabrikada henüz tepki düzeyinde kendini gösteriyor. Ama özellikle de Şubat bordroları alındıktan sonra daha farklı bir tabloya hazırlıklı olmak gerekir. Bunun emareleri var. Başta Bursa ve Kocaeli olmak üzere pekçok ilde metal fabrikaları kaynayan kazan. Aylar-

ca sessiz kalan bazı fabrikalar bu gündem üzerinden hareketleniyor. Bir kıvılcım bu fabrikaları yangın yerine dönüştürebilir. Buna hazırlıklı olmak gerekir.

Elbette bunun tepki düzeyinde kalmasının belli nedenleri var. Henüz belli mevziler dışında metal işçisi örgütlü değil. Bunda metal fırtınasının ardından yapılan büyük işçi kı-

yımının da önemli etkisi oldu. Fakat bu büyük kıyım ve öncü işçilerin fabrikalardan atılmasına rağmen sermaye ve Türk Metal, metal işçisini sindirebilmiş değil. Bu yüzden bugünkü sessizlik aldatıcı olmamalı. Metal fırtınası deneyimlerinden

de görebileceğimiz gibi hızla örgütlenebilme potansiyeline sahip bir metal işçisi profili var.

Şunu da belirtmek gerekir ki toplu sözleşme yetkisine sahip mevcut sendikaların hiçbirisi bu taleple önüne bir mücadele programı koymuş değil. İşçilerin bu taleplerine kulaklarını tıkıyor, böyle bir şey yokmuş gibi davranmayı tercih ediyorlar.

METAL İŞÇİSİNİN ONURU RENAULT İŞÇİSİ

Renault işçisi metal fırtınasından bu yana örgütlülüğünü koruyabildi ve bunun sayesinde de hala mücadelede lokomotif durumunda.

Mayıs ve Haziran aylarının ardından birliğini ve beraberliğini çok kez dost düşmana gösterdi. Türk Metal’in de özel bir hedef olarak üstünde çalıştığı Renault işçileri, Türk Metal provokasyonlarına karşı gereken yanıtı her defasında verdi. Türk Metalciler ne zaman postaları dolaşmaya kalksa büyük bir protesto ile karşılaştı.

Asgari ücret farklarının ödenmesi için ilk eylemleri başlatan yine Renault işçisi oldu. Renault işçisi vardiya çıkışlarında toplu çıkış yaparak, güçlerini ve birliklerini yönetime gösteriyorlar. Yemekhanede de sürekli çatal-kaşık eylemleri yapılıyor. Üretimde zaman zaman yuhla-

“Artık emeğinin karşılığını isteyen, yaşam ve çalışma koşullarını değiştirmek için mücadele eden bir metal işçisi var. İhanetçi sendikalara, çetelere karşı boyun eğmeyen, sendikal bürokrasiye kafa tutan bir metal işçisi var.”

**Patronlarımız diyor ki: Biz zammı veririz ama MESS izin vermiyor!
MESS diyor ki: Toplu sözleşme dışına çıkmayın, zam yok!**

Öyleyse MESS'i yeneceğiz, başka yolu yok!

Asgari ücret zammından sonra kıdem farkları kayboldu, en az 6 sözleşme çöpe gitti. Asgari ücret zammı bir şey değil, daha fazlası olması gerek. Fakat böylelikle yıllardır metal işçisinin nasıl uç kuruşa satıldığı daha net görüldü.

Metal işçisi haklı olarak ücretlerde iyileştirme istiyor. Sözleşmelerin tadil edilmesini istiyor.

Metal işçisi haklı çünkü ücretler yerlerde sürünüyor, alım gücü ortada, üstüne devlet 2550 TL brüt alan tüm işçiler için patronlara 100 TL'lik vergi indirimi yaptı. Yani bu para da patronların cebine girdi. Bu demektir ki metal işçisi artık daha ucuza çalışıyor.

Ama işler yolunda, çarklar dönüyor. Fabrikalar büyüyor, patronlar servetlerine servet katıyor.

Metal işçisinin emeğini patronlara peşkeş çeken Türk Metal, metal işçisinin bu haklı talebine kulaklarını tıkıyor. "Sözleşmemiz var 2017'ye kadar bekleyeceğiz" diyor, başka bir şey demiyor. Mücadele eden de alıkoymaya çalışıyor. Diğer sendikalar ise birkaç laf dışında bir şey yapmıyor. Onlar da duruma razı.

Patron örgütü MESS ise "zam mam yok, kimse sözleşmenin dışına çıkmasın" diye ihtar çekiyor.

Tek tek patronlar da zaten topu MESS'e atıyor. "Biz verebiliriz ama MESS izin vermiyor" diyorlar.

Örneğin en kararlı mücadelenin verildiği Renault'ta yönetim böyle söylüyor. "Biz veririz ama MESS'ten korkuyoruz" demeye getiriyor. İşçi kardeşlerimize "Biraz da siz geride durun diğer fabrikalardaki işçiler mücadele etsin" diyebiliyor.

1. Tüm işçilerin ortak mücadelesi şart. Topyekûn ayağa kalkmak zorundayız.

2. MESS'i hedef almak, MESS'in kapısına dayanmak zorundayız.

Bunlar olmadan kazanmak mümkün görünmüyor.

Valeo yönetimi "bizim için sorun yok, zam yapmaya hazırız ama MESS engel oluyor" diyor. Oysa Valeo genel müdürü aynı zamanda MESS'te de yöneticilik yapıyor.

MESS Genel Başkanı İbrahim Betil'in yönetim

kurulu üyesi olduğu Borusan ve Borçelik'te yönetim, zam isteyen işçiye "bizim için hiç sorun değil, biz size bu zammı rahatlıkla veririz, ama MESS izin vermiyor, çünkü ortalık karışır" diyor. Yönetim aynı zamanda diyor ki, "Evet 2011'de yaptık ama o zaman şartlar farklıydı, şimdi herkesin haberi olur ve işçi ayağa kalkar."

Bunlar sadece örnek.

Pek çok fabrikada da patron ve yöneticilerin aynı tutum içinde olduğunu

biliyoruz.

Böylelikle metal patronları MESS'in öncülüğünde kölelik düzeni yıkılmasın diye kader birliği yapmış durumdalar. Ama metal işçisini de karşı karşıya getiriyor.

Tüm bunlardan çıkarmamız gereken sonuçlar şunlar:

1. Tüm fabrika yönetimleri asgari ücret dışında işçilerine zam yapacak durumda. Belki 300 TL kadar olmasa da "Zam yapamayız" demiyorlar.

2. MESS kurulu düzen çökmesin diye, bir fabrikada zam olur diğerleri de ayağa kalkar korkusuyla zammı engelliyor. Ama tüm fabrikalarda geçerli olmak üzere zamma da yanaşmıyor.

3. MESS'in toplu sözleşme kölelik düzeninin yaratıcıları Türk Metal ile bu düzene boyun eğen sendika yönetimleri de sorumluluk almaktan kaçıyor.

Bu durumda metal işçisi son derece haklı ve meşru talebini kazanmak için iki

şey yapmak zorunda:

1. Tüm işçilerin ortak mücadelesi şart. Topyekûn ayağa kalkmak zorundayız.

2. MESS'i hedef almak, MESS'in kapısına dayanmak zorundayız.

Bunlar olmadan kazanmak mümkün görünmüyor.

MESS'e karşı ortak mücadeleyi büyütürken, her fabrikanın işçisi kendi yönetimine karşı mücadeleyi büyütecek. Çünkü zam verecekken MESS istedi diye yapmayan bunun bedelini öder.

Eğer topu MESS'e atıyorlarsa, işini düşünen ihtar çeken MESS'in kapısına dayanacak. "Biz işçiye zam vereceğiz, bu tavrını değiştir" diyecek.

İşte bunun için Metal İşçileri Birliği, bütün işçi arkadaşlarımızı bu yolda bir yumruk gibi kenetlenmeye çağırıyor. Hep birlikte fabrikalarda Renault işçisi gibi ayağa kalkmaya çağırıyor.

Eğer hep birlikte ayağa kalkarsak haklı talebimizi kazanmak mümkün.

Hep birlikte ayağa kalkarsak MESS'i yıkmak mümkün.

Öyleyse hiçbir işçi arkadaşımızın diğerini dışlama lüksü yok.

Renault işçisi mücadele ediyorsa, her yer Renault olmak zorunda.

Bu hem Renault işçisinin kazanması için gerekli hem de bütün olarak kazanmak için...

Yani kazanacaksak hep beraber kazanacağız, kaybedeceksek de hep beraber kaybedeceğiz! Başka yolu yok!

METAL İŞÇİLERİ BİRLİĞİ

Renault işçileri kenetlendi

Renault işçileri, asgari ücret zammının diğer ücret gruplarına da yansıtılması için eylemlerini sürdürüyor. MESS'in "zam olmayacak" açıklamasına ve patronları uyarmasına karşın taleplerinde ısrar eden Renault işçileri, bu süreçte mesaiye kalmıyor, vardiya çıkışlarında da kenetlenip yönetime "Ver kurtul!" diyor.

Fabrikada yapılan ÜET sözcüleri toplantısında alınan karar doğrultusunda Pazartesi ve Perşembe günleri vardiya çıkışlarında eylemler yapılıyor. 25 Ocak'ta da hem sabah vardiya çıkışında hem de akşam vardiya çıkışında eylemler yapıldı. 3. ekip de akşam vardiyası çıkışında "ver kurtul" diyerek yönetimi uyardı.

TOMİS Genel Kurulu başarıyla toplandı!

Tüm Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikası (TOMİS) 1. Genel Kurulu 24 Ocak'ta Bursa'da toplandı. Çok sayıda kent ve fabrikadan gelen işçilerin ve emek dostlarının katıldığı genel kurulda metal fırtınanın rüzgarı esti. Çıkılan yolda yürüme ve TOMİS'i var eden değerlere sahip çıkma kararlılığı gösterildi.

Genel kurul için sabahın ilk saatlerinden itibaren toplanmaya başlayan TOMİS'lilerde belirgin bir heyecan göze çarpıyordu. "Yapılamaz" denileni yaparak mevcut sendikal düzene karşı bayrak açarak yokluklar içinde TOMİS'i kuran işçiler, bedeller ödeyerek yaşattıkları sendikalarının bu günlere gelmiş olmasından dolayı haklı bir mutluluk duyuyordu.

TOMİS'in kuruluş aşamasında MESS ve patronlar tarafından işten atılan kuruculara ise belirgin bir gurur göze çarpıyordu. Bedel ödemişlerdi, büyük güçlüklerle boğuşmak zorunda kalmışlardı. Ama işte genel kurulla birlikte görüyorlardı ki, bu bedele değmişti, asla geri adım atmamış, eğilmemiş ve bu onurlu mücadelede buralara kadar gelmişlerdi.

Kocaeli'den gelen üyelerin, kış koşulları nedeniyle yaklaşık bir buçuk saat kadar geç kalmalarına rağmen TOMİS'lilerde herhangi bir sıkılma belirtisi yoktu. "Bir an önce bitse de gitsek" duygusunun izine rastlanmıyordu. Genel kurula katılan bir avukatın sözleriyle, diğer sendikaların zoraki kitlesi yoktu, herkes içten gelen bir gönüllülükle buradaydı.

Kocaeli bölgesindeki üyelerin gelmesiyle genel kurul başladı. Katılımın ağırlığını Bursa ve özelde de Delphi işçileri oluşturmakla birlikte pek çok fabrikadan işçiler genel kurul salonunu doldurdu. Delphi, Renault, Tofaş, Valeo, Coşkunöz, Ford, Kocaer, BSH, Arçelik, Vestel ve daha pek çok fabrikadan katılım vardı.

Genel kurulda açılışı Geçici Yönetim Kurulu Başkanı Erhan Sarıbal yaptı. Kurucular Kurulu'nu arkasına alarak yaptığı konuşmada Sarıbal, TOMİS'in, işçi sınıfının mücadelesinde tarihsel bir adım olduğunu, büyük zorluklarla var ettikleri sendikanın genel kurulla birlikte artık yeni bir döneme gireceğini vurguladı. Umutlu ve heyecanlı olduklarını söyledi.

Bedel ödemişlerdi, büyük güçlüklerle boğuşmak zorunda kalmışlardı. Ama işte genel kurulla birlikte görüyorlardı ki, bu bedele değmişti, asla geri adım atmamış, eğilmemiş ve bu onurlu mücadelede buralara kadar gelmişlerdi.

Açılış konuşmasının ardından divan kurulu seçimi yapıldı. Oybirliği ile divan kurulu üyeliklerine İzmir, Kocaeli ve Bursa'dan işçiler seçildi.

TOMİS'in genel kurulunda diğer sendikaların genel kurullarından farklı olarak konuşmalar için zaman dışında herhangi bir sınırlama konmadı. Böylelikle pek çok fabrikadan işçiler ve emek dostları kürsüyü kullandı. Son derece canlı ve anlamlı konuşmalar yapıldı. Yer yer duygulu anlar yaşandı.

Delphi'den işçiler mücadele kararlılıklarını ve geleceğe olan inançlarını anlattılar. Arçelik'ten konuşan işçiler zorluklara rağmen TOMİS'in bayrağını sonuna kadar dik tutacaklarını söylediler. Eskişehir Ford İnönü'den işçiler, tarihsel süreç içerisindeki mücadelenin gelişimine vurgu yaparak, işten atmalarla bu mücadelenin bastırılmayacağını daha büyük işyanların kaçınılmaz olduğunu belirttiler. BSH'dan atılan bir işçi, sadece 2017'de değil her an mücadelenin içinde olacaklarını vurguladı. Bursa'dan sendikası bir fabrikadan işçi, Mayıs ayından sonra her şeyin değiştiğini belirterek artık daha cüretli davranmanın şart olduğuna dikkat çekti. Kocaeli Ford'dan yeni atılan bir işçinin dik ve onurlu duruşu yoğun alkış topladı, duygulu anlar yaşandı.

İzmir Kocaer işçisi son derece heyecanlı ve coşkuyla yaptığı konuşmada örgütlenme süreçlerine değindi, TOMİS'le buluşmalarıyla kendilerine yeni bir yol açıldığını aktardı.

"HER BİRİMİZ TÜRK, KÜRT, ALEVİ, SÜNNİ'YDİ"

Günün en çok alkış toplayan konuşmasını ise Adana'dan gelen bir metal işçisi yaptı. İşçiler arasında yaratılmaya çalışılan etnik ve dini bölünmelere rağmen her milliyet ve dinden işçinin aynı şekilde ezildiğine dikkat çeken işçi, fabrikasında yaşanan bir iş "kazası"nı örnek verdi. "Bizi ezen ve sömüren patronlar Türk, Kürt, Çerkez olabilir, bizim yaralanan arkadaşımız da Türk, Kürt, Çerkez, Alevi, Sünni olabilir. Ama biz yaralanan arkadaşımızı birlikte taşıdık. Her birimiz Türk, Kürt, Alevi, Sünni'ydik" diyerek sermayeye karşı birlik ve kardeşlik çağrısı yaptı. Konuşması ayakta alkışlarla karşılandı. Böylelikle vatan, bayrak çığırıklığıyla patronların safında işçiyi sömüren sendika ağalarına da anlamlı bir yanıt oldu. Salonda duygusal anlar yaşandı, büyük bir duygu birliği, kardeşlik ruhu ile kenetlendi TOMİS'liler.

Böylelikle ülkemizdeki kardeşliğin ve gerçek bir barışın nasıl sağlanacağı gösterildi.

Genel kurulda Çağdaş Hukukçular Derneği adına da bir konuşma yapılarak metal fırtına ve TOMİS selamlandı.

Metal İşçileri Birliği adına da bir konuşma yapıldı. MİB temsilcisi Mayıs ve Haziran aylarında yaşanan süreci, yeni sendikanın oluşmasındaki zorlukları, TOMİS'i var eden değerlerin işçi sınıfı için önemini anlatarak genel kurulu selamladı.

Verilen aradan sonra çalışma ve mali raporun aktarılmasının ardından seçimlere geçildi. TOMİS üyeleri kendi aralarından sorumluluk alacak arkadaşlarını belirleyerek sandığa gittiler. Ne bir koltuk kavgası ne de kulis faaliyeti vardı. Oylar kullanıldı, yönetim kurulu ile diğer organlar seçildiler. Seçimlerin ardından belirlenen yönetim sahneye çıkarak salonu selamladı. Hem salon hem de sahnede olan yönetim kurulu üyeleri birbirlerini alkışlayarak başarı dilediler.

Genel kurul böylelikle son bulurken, TOMİS'liler gelecekte emin bir görüntü sundular. İddialı, coşkulu ve kenetlenmiş olarak salondan ayrıldılar.

Ford'da TOMİS üyelerine Türk Metal saldırdı

Ford Otosan'da Türk Metal çetesi, TOMİS üyesi işçileri işten attırdı.

İşten atılan işçilerle TOMİS üyeleri de işten atma saldırısına karşı 25 Ocak sabahı fabrikanın önünde toplandı. Eylem sürer-

ken Türk Metal çetesi işçilere saldırdı ve pankart yırtıldı. Türk Metal çetesi provokasyon yaratmak için bir süre daha kapı önünde toplandı. İşten atılan işçilerin kararlı bekleyişleri sonucunda ise Türk Metal'ciler fabrika önünden

ayrıldılar.

Ardından, işten atılan işçiler tarafından basın açıklaması yapıldı. Ford işçilerine "Arkadaşına sahip çık" çağrısı yapan işçiler, basın açıklamasının ardından saat 10.00'da fabrikaya gelecek servis-

leri beklediler. İşçiler saat 10.00 girişinde de basın açıklaması yaptı.

TOMİS, 27 Ocak'ta yaptığı açıklamayla kendilerine saldıran Türk Metal çetesi hakkında suç duyurusunda bulunduklarını belirtti.

“Ücret sorunu” ebedi mi?

AKP hükümeti, “sermayenin ‘iş güzarlığı’na rağmen asgari ücrete zam yaptı” gibi gözüktü. İşçileri büyük bir deritten kurtarıyormuş gibi bir hava yarattı. CHP gibi bir sermaye partisinin dahi ücret vaadinde bulunduğu, Ali Koç’un “huzursuzluğa bir çözüm bulmazsak, birileri zorla bulur” sözleriyle açıktan sermayeyi yönlendirdiği bir tabloda; AKP hükümeti “kendisi bir çözüm bulmuş” gibi göstermeye çalıştı. İşçi sınıfına bir kez daha “açlık sınırında bir yaşam hakkı” dayattı. Hem de patronların bütün ücretleri alt sınırdan eşitlemesinin önünü açarak... Ardından zamlar geldi, sağlığa, ekmeğe, meyveye, sebzeye, sigaraya, alkole, elektriğe ve daha niceşine. Tam da işçiler biraz olsun ümitlenip “borçlara, ev kirasına, okul masraflarına veya herhangi bir ihtiyaca biraz daha para ayırırız” diye düşünürken...

Düşük ücret sorununu işçiler; “iş sahibiyim buna da şükür”, “en azından eve ekmek götürüyorum”, “bir işe daha girsem kurtarırım” gibi tartışmalarla geçiştirmeye çalışılırken, bir gerçek çıktı ortaya: Sermaye ve hükümeti işçilere açlık sınırı dayatıyor!

Evet, ücret sorunu böyle işliyor sermayenin iktidarında. İşçiler “asgari”ye razı edilmeye çalışılıyor bu düzende. “Niye ki” diye soracak olursanız, işçinin ertesi gün de işe gelip çalışmasına bu kadar “yetiyor” diye düşünüyorlar da ondan. Böyle düşünüyor sermaye, daha fazla kâr edebilmek için. İşçileri de böyle düşünmeye zorluyorlar: “Patron bu kadar verecekmiş, ekmeğimizi versin de

yeter...”

Hukuk devleti dedikleri böyle bir devlet işte, yalnızca sermayenin hakkını -kâr etme, mülk edinme, sömürme, katletme hakkını- koruyan bir devlet, yani sermaye devleti... İşçi hakkını arayınca onu yatıştırmaya, “asgari”ye ikna etmeye çalışan ve kendi kâr hakkını yedirmemek için her yola başvuran... İkna olmadı mı? O zaman “provokatör”, hatta “terörist” ilan edip diğer işçi kardeşlerinden yalıtıma, marjinalleştirmeye çalışan bir devlet! İşçilerin birliğinden öcü gibi korkan, “gelip zorla değiştirirler” diye “rüşvet” vermeye çalışan, onursuz ve ikiyezli bir devlet sermaye devleti...

İŞÇİYE “ERTESİ GÜN DE SÖMÜRÜLEBİLECEĞİ KADARI”!

“Peki, işçinin hakkı ne” diyeceksiniz. Biz de sizi ‘kışkırtacağız’, “patronun mülküne el koymak” diye. Çünkü kâr üzerine kurulu bu düzen, işçinin hakkını “yalnızca ertesi gün de gelip sömürülebileceği kadarı”yla sınırlı görüyor. Ve bu mantık kapitalizm boyunca hiçbir zaman ve hiçbir ülkede değişmiyor, yalnızca görece olarak o ülkenin “refah seviyesi” değişiyor. Yani o ülke işçi sınıfının geçmiş mücadeleleriyle elde ettiği kazanımlar oluyor. Patronuna karşı kendi çıkarlarını savunup “terörist” olarak alabildikleri sayesinde fazla ücret alıyor. Yani ücret sorunu dö-nüp dolaşıyor ve yine işçinin kendi hakkı için kendi sınıf kardeşine güvenmesine, onunla birlik olmasına dayanıyor.

Evet işçinin hakkı “patronun mül-

küne el koymak” demiştik. Dediğimizin arkasında durmaya devam ediyoruz. “Patronun mülküne niye el koyayım, suç değil mi, hırsız mıyım ben” diyeceksiniz belki de. Biz de diyeceğiz ki, patron işçi sınıfını malı, mülkü olarak görüyor, sırf kendi sömürü düzenini sürdürebilmek için. Bakın bu düzende işçi patronların mülkü olmuş; fabrikaların, atölyelerin, üretim araçlarının patronun mülkü olduğu gibi... İşçinin sömürülebilme yeteneği, yani emek gücü; “ücret” karşılığında patronun satın aldığı bir “mal” haline gelmiş. Patronların üretim araçlarını mülk edinmesi ve işçiyi bir ücret ile satın almasıyla böyle bir düzen kurulmuş. Patron “işini, ekmeğini veriyorum” yalanıyla işçiyi ücretli köle haline getirmiş. “Patron işçiyi neden hem bu kadar ihtiyaç duyuyor, hem de köle gibi davranıyor” diyeceksiniz. Çünkü işçiyi sömürüyor ve yalnızca onun üzerinden kâr ediyor. Çünkü patron bir şey üretmiyor, ama işçi üretiyor. Ve işçi, kattığı değerin karşılığında daha ucuza çalıştığı için, kâr getiriyor. Yani bu düzenin temelinde sermayenin işçiyi sömürmesi ve bunun sayesinde kâr etmesi bulunuyor. Üretimi ise yalnızca kâr edebilmek için sürdürmesi yatıyor. Çünkü patronun bu düzende “iş”i bu! Peki buna hakkı var mı? Hayır!

İşte bu yüzden işçinin hakkıdır “patronun mülküne el koymak”, herkes üretsin, üretim araçları da kimsenin mülkünde olmasın. Kâr için üretilmesin, herkese ihtiyacı verilsin. Biz sefalet ücretlerine mahkum edilirken sömürmek ve kâr etmek niye birilerinin “hakkı” olsun ki!

Kölelik uygulamalarını boşa düşürmek için...

Taşeronluğun, güvencesiz, esnek ve geçici çalışma biçimlerinin adım adım hayata geçirilmesi ve tüm bunlara yasal bir çerçeve kazandırılması da içeren Ulusal İstihdam Stratejisi (UIS), patronlar için işgücü maliyetlerini düşürebilmenin yol ve yöntemlerini içeriyor.

Patronlar, paydaşlarıyla rekabetin ve ekonomik krizin etkileri nedeniyle sürdürülemez hale gelen ekonomiyi, güvencesizliği yaygınlaştırıp iş gücünü esnekleştirerek sürdürülebilir hale getirmeye çalışıyor. Bu anlamda taşeron çalışmanın yaygınlaştırılması, örgütlenme ve sendikalaşma hakkının sınırlandırılması, düşük ücretleri beraberinde getirirken, bunu kıdem tazminatının fona devri yoluyla gasp edilmesi, geçici iş ilişkisi ve de kiralık işçi büroları anlamına gelen Özel İstihdam Büroları (ÖİB) izliyor.

ÖİB, taşeron çalışmayı dahi aratacak bir uygulama olarak; işçi ve patronlar arasında aracı olmanın da ötesinde, geçici iş ilişkisini kuran ve işçi kiralayan, bunun üzerinden gelir elde eden bir kurum olarak işlev görecek. Günlük, saatlik dahi çalıştırılacak işçi ise, her türlü güvenceden yoksun bırakılacak.

Krizin her geçen gün derinleşen açmazlarını savaşlarla gidermeye çalışan sermaye, UIS içinde yer alan ÖİB’leri ise halihazırda yurtlarından ettikleri göçmen işçiler üzerinden gerçekleştirdiler. Bunun bir ayağını ise kadın işçiler üzerinden geçici iş ilişkisiyle de sağlamış oldular. Şimdi ise bu esnek ve güvencesiz çalışma, kıdem tazminatının fona devri gibi kazanılmış hakların gaspı niteliğindeki uygulamaları sınıfın tümüne dayatmak gibi çaba içerisine girmiş bulunuyorlar.

Savaşlardan kaçan ve en ağır çalışma koşullarında, karın tokluğuna çalışmaya hazır olan göçmenlerin ve çalışma hayatını geçici olarak gören kadın işçilerin, esnek çalışma modellerini bir olanak olarak görmesi, patronlar için birer avantaj oluşturuyor. Ki bu gerçeklik, işçi sınıfının kazanılmış haklarını korumasının, örgütlenme ve mücadele etmesinin önünde de bir engeli ifade etmektedir.

Kazanılmış hakların gaspını engellemek, ÖİB gibi kölelik anlamına gelen adımları boşa düşürmek, ancak sınıf cephesinden estirilecek yeni firtnalarla mümkün hale gelebilecektir.

S. GÜL

Bir fabrika deneyimi: Ben varım ama...

Gaziosmanpaşa'dan Topçular istikametine giderken sol tarafta bir iş hanı içinde BayM adlı bir firma vardı. GOP İşçi Derneği üyesi bir işçi burada çalışıyordu. Fabrikadaki işçilerin kendi sınıfsal çıkarları doğrultusunda birliğini sağlamak için neler yapabileceğimize kafa yoruyorduk.

Fabrikada işçilerin çoğu birbiri hakkında olumsuz düşüncelere sahipti. Birçoğu basit nedenlerden dolayı birbiriyle konuşmuyordu. İçeride çalışan arkadaşımız 6 ayını doldurmuştu. Altı ay boyunca birçok işçiyle arkadaşlık kurmuştu. İşçilerle futbol, güncel gelişmeler ve birçok konuda sohbet ediyordu. İşçi sohbetlerinde üç cümleden biri küfürdür. İçeride çalışan arkadaşımızın sohbetlerinde hiç küfür etmemesini işçiler şaşkınlıkla karşılayıp yadırgadığı gibi, ona karşı bir saygıyı da beraberinde doğuruyordu. Bu duruma bir türlü anlam veremiyorlardı. Bu durum zamanla diğer işçilerin onun olduğu ortamda konuşmalarına çeki düzen vermesine neden oldu. Artık işçilerle samimi bir diyalog kurulmuştu. Sıra öne çıkabilecek işçilerin bir araya getirilmesindeydi. Birçok işçiyle işyerinde ve dışarıda görüşme gerçekleştirildi. Görüşmelerde işyerinde yaşanan sorunlar ve bu sorunların çözümü üzerine konuşuluyordu. Görüşülen işçiler **"Ben de bu sorunların çözülmesi gerektiğini düşünüyorum. Ama bizim işyerinde bir tane bile sağlam adam yok. Bunların hiç birinden bir şey olmaz"** diyorlardı. Böylece hiçbir şey yapmamayı tercih ediyorlardı. Kendilerine duydukları güvensizliği başkaları üzerinden gerekçelendirmeye çalışıyorlardı. Bu işçileri nasıl bir araya getireceğimiz üzerine çok kafa yoruyorduk. Fakat başarılı olamıyorduk.

Bir gün içerde çalışan arkadaşımız **"Madem hepsi ben varım diğerlerinden bir şey çıkmaz diyerek kaçıyor. O zaman ben varım ama diğerleri gelmez diyenleri bir biçimde bir araya getirmeliyiz"** dedi. Hafta içi işyerindeki 7 işçiyle görüşerek Cumartesi öğlen paydostan sonra işyerinin yakınındaki kahveye gelmesini

sağladı. İşçilerin hepsi gelmişti. Birbirlerini gördüklerinde çok şaşırılmışlardı. Onları çağıran arkadaş **"Bakin buradaki herkes ben işyerindeki sorunların çözülmesi için bir şeyler yaparım ama başka hiç kimse yanaşmaz diyordu. Burada bu kadar kişiyiz. Bizim gibi düşünen daha çok arkadaşımız var"** dedi. Bu sözler üzerine sohbet başladı. Fabrikadaki sorunlar, sorunların çözümü için yapılabilirler...

Bir yılı aşkındır birbiriyle konuşmayan iki işçi de oradaydı. Birlikte olmanın ve kendilerine güven duymanın hazzıyla aralarındaki sorun bir anda unutulmuştu. Dostluk ve dayanışma rüzgârları esiyordu. O gün orada çalışan 8 işçiyle birlikte 9 kişilik komite kurmuştuk. Komitenin ilk kararı aylardır ödenmeyen ücretlerin ödenmesi için diğer işçilere de ulaşmak ve üretimden gelen gücü kullanmak için hazırlık yapmak oldu. Herkes çok güvenilir dediği birkaç işçiyle iki gün içerisinde görüşecekti. 100 kişilik yerde 40'a yakın görülecek işçi listesi çıkarılmıştı. Bu işçiler görülecek, ikna edilecek ve Pazartesi günü ücretler ödenene kadar üretim durdurulacaktı. Diğer işçiler de Pazartesi sabahı iş bırakmaya çağrılacaktı. En güvenilir işçiler hafta sonu ikna edilmişti. Pazartesi günü sabah 07.00'de komite kahvede buluşarak son hazırlık-

larını gözden geçirdi. Diğer işçileri de iş bırakma eylemine katmak için görev dağılımı yapıldı. Olası ihtimaller ve bu ihtimaller karşısında alınacak tutumlar belirlendi. 07.30'da fabrika önüne gidildi. İşbaşı yapmak için gelen diğer işçilere de çalışmama çağrısı yapıldı. En güvenilir işçilerin bu çağrışı yapması bütün işçileri etkiliyordu. İşçilerin çoğu eylemi destekleyeceğini ifade ettiler. 10 küsur kişi çalışmak için içeri girmişti, bunların bir kaç hariç makinanın başına oturdular fakat makinayı çalıştırmadılar. Kısa bir süre sonra bu işçiler de dışarı çıktı.

Patron haberi alınca deliye döndü ve hemen fabrikaya geldi. İşten atma ve başka birçok tehdit savurdu, fakat hiçbir işçiyi korkutamadı. Her yola başvurdu, başarılı olamadı. Acil işlerin olması onu ayrıca sıkıştırıyordu. Öğlen saatleri geldiğinde para yok diyen patron işçilerin bütün alacaklarını dağıttı. Bunun üzerine işbaşı yapıldı. Kısa bir süre sonra öne çıkan üç işçiyi işten atma girişiminde bulundu. Böyle bir ihtimal karşısında bütün işçiler atılan arkadaşlarını sahiplenecekti. Öyle de oldu. İşçilerin dayanışması karşısında şaşkına dönen patron, işten attıklarını geri almak zorunda kaldı. Artık BayM'de işçiler haklarını kullanabiliyor ve her gün sınıf bilinçleri daha da güçleniyordu...

GOP'TAN BİR SINIF DEVRİMCİSİ

İşsizlik fonu sermayeye varıyor, işçiye değil

Genellikle sermaye devletinin kendi çıkarları için kullanmasıyla gündeme gelen işsizlik fonuyla ilgili birtakım rakamlar burjuva medyaya yansıdı. Buna göre işsizlik fonunun 2016 yılında 100 milyar TL'yi aşacağı belirtilirken, 2015 yılında 93 milyar TL olan fondan işsizlere yapılan ödeme yalnızca 2 milyar 199 milyon TL oldu.

İŞSİZLİK FONUNUN YALNIZCA YÜZDE 2'Sİ İŞSİZE

İşçilerin cebinden kesilen paralarla ve sermayenin yatırdığı primlerle oluşturulan işsizlik fonu, hiç de adına uygun bir işleve sahip değil. Nitekim işsizlere ödenen ücret brüt asgari ücretin yüzde 80'ini aşmazken, sınırlı sayıda işsiz yararlandığı bu düşük miktarla, fonun yalnız küçük bir payından işsizler yararlanabiliyor. İşsizlik maaşından yararlanabilmek için bir işçinin 120 gün içinde prim ödeyerek aralıksız çalışmış olması, son üç yıl içinde en az 600 gün işsizlik sigorta primi ödemiş olması ve kendi isteği dışında işsiz kalmış olması gerekiyor. Bütün bu "kolaylıklar"(!) sayesinde işsizlik fonu da işçi, emekçilerin ihtiyaçlarını karşılamaya değil sermaye iktidarının keyfi kullanımına sunulmuş oluyor. 2015 yılında 93 milyar TL olan fondan işsizlere yapılan ödemenin yalnızca 2 milyar 199 milyon TL düzeyinde kalması da bu gerçeği açıkça ortaya koyuyor.

FON BÜYÜYOR, İŞSİZİN PAYINA 'ASGARİ' DÜŞÜYOR

Yapılan hesaplamalara göre 2016 yılında 105 milyar 277 milyon TL'ye ulaşacak olan fonun 2017'de 117 milyar 178 milyon TL, 2018'de ise 130 milyar 98 milyon TL dolaylarında olacağı öngörüldü. Fakat fondaki artıştan işçilere ancak asgari oranlarda geri dönüş oluyor. İşsizlik maaşı almanın kolaylaşacağı yönündeki vaatler yıllardır yapılsa da görüldüğü üzere patronlar bu fonu kendi ihtiyaçları için kullanmaya devam ediyor.

Şükretmiyoruz, örgütleniyoruz!

Bir tarafta Ortadoğu'da yaşanan savaş ve Suriyeli göçmenler, bir tarafta ülkemizde yaşanan kardeş Kürt halkına dönük savaş, diğer bir tarafta ise biz işçi ve emekçileri hedef alan saldırılar...

Biz bunları görmeyelim, konuşmayalım ve tartışmayalım diye patronların ve iktidarın kalemlerine soyunan

yazarlar, sendikacılar ve mafya bozuntuları var. Bunun en somut örneği ATV kanalında program yapan Nihat Hatipoğlu'nun "Fakirler kanaat etmesini bilmeli ki, zenginler zenginliklerini devam ettirsinler" söylemiydi. Diğer yandan ise Türk-İş Sendikası başkanının Kürt sorunu üzerinden iş yerlerinde işçileri Kürt, Türk

diyerek etnik ve mezhepsel ayırmaya sokmasını görüyoruz. Sedat Peker denilen bir mafya bozuntusunun "kanlı ile duş alacağız" söylemlerini de bunlara eklemek gerekir.

Ben de bir işçi olarak sesleniyorum hepsine, mafya bozuntularından, sermayenin kalemlerine, sendika ağalarına kadar bu düzeni temsil edenlere; "Sizler ne yaparsanız yapın biz Kürt, Türk, Alevi,

Sünni işçi ve emekçiler olarak fabrikalarımızda sınıf kimliğimiz içerisinde kardeşçe ve birlikte konuşarak, tartışarak ve sınıf kimliğimizin altında örgütlenerek sizlerin kâbusu olmaya devam edeceğiz. Yıllardan beri kanımızı emen siz asalak patronlardan ve uşaklarından hesap soracağız!

TUZLA DERİ OSB'DEN BİR İŞÇİ

Devrimci sınıf sendikacılığı mücadelesinde artık daha güçlüyüz!

DEV TEKSTİL, 16-17 Ocak tarihlerinde gerçekleştirdiği Genel Meclis Toplantısı'nın sonuçlarını yayınladığı bir bildirge ile duyurdu:

Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası 2016 yılının ilk Genel Meclisi'ni 16-17 Ocak 2016 tarihlerinde Genel Merkez binasında başarıyla gerçekleştirmiş bulunuyor. Üye ve temsilcilerin katılımıyla gerçekleşen genel meclisin ilk günü eğitim toplantıları ikinci günü ise sendikanın 6 aylık hedeflerinin, politikalarının tartışılması ve faaliyet planının çıkartılması çerçevesinde gerçekleştirildi. Verimli tartışmaların yürütüldüğü toplantıda önemli kararlar alındı.

16 Ocak Cumartesi gerçekleştirilen eğitim oturumlarında, "Türkiye sınıf hareketi tarihi, Devrimci sınıf sendikacılığı ve sendikalar, Tekstil işkolu, Tekstil işçilerinin gündemleri ve örgütlenme sorunları, Tekstilde kadın ve çocuk işçiler, Sınıf hareketi ve hukuksal mücadele" başlıkları işlendi.

17 Ocak Pazar günü ise gerçekleştirilen oturumlarda, "DEV TEKSTİL'in altı aylık faaliyetinin değerlendirilmesi, Siyasal gelişmeler ve işçi hareketi, Örgütlenme yol, yöntem ve araçları, sendikanın önümüzdeki dönem çalışma planı" başlıkları işlendi, sendikanın altı aylık hedefleri ve politik hattı belirlendi.

Genel meclisimizden çıkan değerlendirmeler ve sonuçları kamuoyunun bilgisine sunarız.

- Sendikamız gelişen aşamada kurumsallaşma sürecini asgari düzeyde tamamlamıştır. İşleyiş ve tarz olarak yeni yaratma iddiasında olan bir sendika olduğumuz için bazı deneyimleri yaşayarak edinmek kurumsal işleyişimizi oturtmak noktasında bizler için zorlayıcı olmuştur. Buna rağmen yıllardır faaliyet yürüten birçok sendikanın ulaşamadığı bir yaygınlık ve niteliksel düzeye ulaştığımız söylenebilir. Fakat bu durum bizler için yanıltıcı olmamalıdır. Bizler devrimci sınıf sendikacılığı anlayışını ete kemiğe büründürmek iddiasıyla yola çıktık. Greif işgali gibi şanlı bir direnişin ölçütlerini alt sınırimız olarak saptadık. Buradan doğru baktığımızda önümüzde aşmamız gereken çok eşik var. Denilebilir ki bu anlamıyla henüz yolun çok başındayız.

Bizler devrimci sınıf sendikacılığı anlayışını ete kemiğe büründürmek iddiasıyla yola çıktık. Greif işgali gibi şanlı bir direnişin ölçütlerini alt sınırimız olarak saptadık. Buradan doğru baktığımızda önümüzde aşmamız gereken çok eşik var. Denilebilir ki bu anlamıyla henüz yolun çok başındayız.

lun çok başındayız. Deneyimlerimize ve kazanımlarımıza yaslanarak önümüzde örgütlenme faaliyetimizi yaygınlaştırmak ve maddi kazanımlarla bütünlemek temel hedefi bulunmaktadır.

- Sendikamız sınıflar mücadelesinde devrimci sınıf sendikacılığı bakışı ekseninde bir taraftır. İçinden geçtiğimiz sürecin öne çıkan ihtiyaçlarına yanıt üretebilme çabasının şekil verdiği bu taraflaşma çok yönlü bir içerik taşımaktadır. Bir yanı ilkelerimiz ve mücadele bakışımız çerçevesinde güçlü bir pratik çabaya yön verecek niteliksel gelişimdir.

- Sınıflar mücadelesinde dengeyi değiştirebilmek maddi kazanımlarla olanaklıdır. Sendikamızın, kendini maddi bir güç olarak ifade edebilmesinin tek yolu fabrika zemininde var olabilmesidir. Bunu başarabilmek ise hedefli ve sistematik bir yönelimi zorunlu kılmaktadır. Bölgelerin, sanayi havzalarının ve tek tek fabrikaların özgünlükleri gözetilmelidir. Aynı zamanda işkolu özgünlüğünde politikalar saptanmalı sermayenin sektöre dair oluşturduğu politikalara yanıt üretilmeli, buna uygun örgütlenme pratiği hayata geçirilmelidir.

- İçinden geçtiğimiz süreç işçi sınıfına yönelik kapsamlı bir saldırı dalgasının devreye sokulduğu bir dönemi işaretlemektedir. Yıllardır aralıksız sürdürülen çok yönlü saldırı hamlelerinin yenileri sermaye hükümetinin gündeminde. Kıdem tazminatının gaspı, bölgesel asgari ücret, kiralık işçi büroları vb. saldırılar sermayenin gündeminde. Elde kalan ne varsa

hepsini tırpanlamayı hedefleyen bu saldırı dalgasına karşı işçi sınıfının direncini örgütlemek acil bir ihtiyaç olarak durmaktadır.

DEV TEKSTİL başta tekstil işçileri olmak üzere işçi sınıfının bütününe uyarıcı, bilgilendiren çabalarını güçlendirmeli, yaygın bir propaganda faaliyetini gündemine almalı, pratik olarak fabrikalarda kölelik yasalarına karşı mücadeleyi örme

Sendikamız sınıflar mücadelesinde devrimci sınıf sendikacılığı bakışı ekseninde bir taraftır. İçinden geçtiğimiz sürecin öne çıkan ihtiyaçlarına yanıt üretebilme çabasının şekil verdiği bu taraflaşma çok yönlü bir içerik taşımaktadır.

bakışıyla hareket etmelidir.

- Emperyalist-kapitalist sistemin yaşadığı ekonomik, sosyal, siyasal krizlerin yansıması Ortadoğu'yu derinden etkileyen sonuçlar olarak yaşanmaktadır. Savaş ve saldırganlık derinleşirken, bölgede etnik, dinsel ve mezhepsel çatışmalar körüklenmektedir. Suriye'de yaşanan barbarlık uygulamaları zorunlu göç gerçeğini karşımıza çıkartmaktadır. Yurdundan edilmiş milyonlarca mülteci Türkiye'de olduğu gibi ucuz işçi olarak görülmekte, kölece koşullarda çalışmaya mecbur bırakılmaktadır. Tekstil işkolunda daha yaygın olarak karşımıza çıkan bu somut durum aynı zamanda işçi sınıfına yönelik saldırıların da bir basamağı haline getirilmektedir.

- Emperyalistlerin ve işbirlikçilerin kirli hesapları sonucu ülke içinde ise Kürt kentlerinde kirli savaş yürütülmektedir. En ufak muhalif sese dahi tahammül edemeyen sermaye hükümeti AKP, devlet terörünü arttırmaktadır. Gerici emellerine ulaşmak için halkları birbirine düşüren politikalarına her gün yenisini eklemektedir.

Sendikamız içeride ve dışarıda yaşanan savaş ve saldırganlık sürecinin ve bu durumun yansımalarının panzehirinin

işçi sınıfının devrimci mücadelesi olduğunun altını bir kez daha çizmektedir. Sendikamız patronlar düzeninin her türlü saldırılarına karşı "sınıfa karşı sınıf" bakışıyla "İşçilerin birliği halkların kardeşliği" şiarını fabrikalar zemininde ete kemiğe büründürme uğraşını hızlandırmalı, buna uygun planlama ile davranmalıdır. Genel meclisimiz önümüzdeki altı aylık hedeflerini şu başlıklarda somutlamıştır:

- Bölgelerin, fabrikaların özgünlüğünü gözetken hedefli bir çalışma yürütmek
- Genel gündemlerle, fabrikanın gündemlerini birleştirmek, bu ekseninde işlevsel talepler belirlemek
- İşkoluna bütünüyle hakimiyet çabasının yanı sıra işkolunun taleplerini netleştirmek, fabrika anahtarlarıyla bölge-ri tanıma çabasını güçlendirmek
- Alanlarda derinleşme hedefiyle birlikte sendika faaliyetinin olmadığı alanlara yönelmek
- Örgütlenme çalışmalarını bir takım kalıplara sıkışmadan taban iradesini açığa çıkartmayı eksen alan örgütlenme pratiği izlemek
- Ajitasyon-propaganda, eylem ve örgütlenme bütünlüğü ile çalışmaları güçlendirmek
- Sendikanın tüm araçlarını işlevsel

örgütlenme araçlarına çevirmek, yeni araçlar yaratabilmek

- Devrimci sınıf sendikacılığı ilkele-
rinin rehberliği üzerinden tüm üyelere
bilinç vermek, eğitim çalışmalarını, işçi
okullarını, tartışma
toplantılarını vb.
yaygınlaştırmak

- Siyasal gün-
demlere sınıf zemi-
ninden müdahale
etme çabasını güç-
lendirmek, gelişme-
ler karşısında pratik
tutumlar almak,
işçilerin siyasal bi-
lincini geliştirecek
araç ve yöntemleri
gündelik çalışmada
yaratıcı bir biçimde
kullanmak

- Sendika çalış-
malarını özgün ça-
lışma alanlarına sis-
tematik yönelimle
birleştirmek. Kadın
işçilerin örgütlen-
mesini güçlendir-
mek için sendika

bünyesinde komisyonlar oluşturmak

- Sendika materyallerinin sayısını ve
çeşitliliğini sistematik olarak arttırmak,
var olan araçları nitelik olarak güçlendir-
mek, yayınları daha geniş işçi kitleleriyle
buluşturmak

- 8 Mart ve 1 Mayıs'ı tarihsel anlamı
ve devrimci içeriğine uygun olarak gün-
demleştirmek, sendika temsilciliklerimi-
zin bulunduğu alanlarda bu bakışla sü-
reçlerin örgütleyicisi olmak

- Greif işgalinin 2., DEV TEKSTİL'in 1.
yıldönümü vesilesiyle temsilciliklerimizin
bulunduğu alanlarda Şubat ayı başında
"İşgal, grev, direniş" şiarını gündemleştiri-
ren etkinlikler gerçekleştirmek

- 21 Şubat'ta işçi kadınların örgütlen-
mesi mücadelesinde önemli bir basamak
olarak gerçekleştirilecek olan Kadın İşçi
Kurultayı'na temel bir bileşen olarak ka-
tılmak, hazırlık çalışmalarını bulunduğu
muz alanlara taşımak

- 21 Mart Newroz Bayramı'nı isyan ve
direniş ruhu üzerinden faaliyetin günde-

mi haline getirmek, pratik süreçler ör-
gütlemek

- İşçi sınıfının mücadele tarihinde ya-
şanan önemli süreçleri, işçi direnişlerini
vb. sınıf bilincini güçlendirmenin basa-
mağı haline getirerek
gündemleştirmek

- Kürt halkına yö-
nelik kirli savaş uygu-
lamalarına karşı işçi
sınıfının tepkisini ve
eylemli dayanışmasını
örgütlemek

- Mülteci işçilere
karşı ağır ve kural-
sız çalışmaya ve sınıf için-
deki gerici tepkiye kar-
şı çalışma yürütmek ve
bütün işçilerin ortak
mücadelesini örgütle-
mek

- Kıdem tazmina-
tının gaspı ve Ulusal
İstihdam Stratejisi adı
altında hayata geçiril-
meye çalışılan saldı-
rılara karşı bildiri, afiş
vb. araçlar çıkartmak,
yaygın ve etkili bir ça-
lışma süreci örgütlemek

- Ücret gündemli çalışmalara devam
etmek, sefalet ücretlerine karşı artan
tepkii örgütlenme çabasını güçlendirmek

- Tekstil Grup TİS sürecinde kapsam
içi fabrikalara çeşitli materyallerle mü-
dahale etmek, buralarda bulunan işçileri
satış sözleşmesine karşı uyarmak, müca-
deleye çağırarak, ulaşılamayan fabrikala-
ra ulaşmayı gündeme almak

***

Kazandığı anlamlı deneyimlere, ulaş-
tığı düzeye rağmen henüz yolun başında
olduğunun bilincinde olan DEV TEKSTİL
Genel Meclisi, içinden geçilen sürecin
omuzlarına yüklediği sorumluluğun bi-
lincinde olarak, devrimci sınıf sendikacılı-
ğı mücadelesini güçlendirme kararlılığını
bir kez daha ilan eder. Tüm öncü-devrim-
ci tekstil işçilerini DEV TEKSTİL şahsında
ete kemiğe büründürülmeye çalışılan
mücadeleye omuz vermeye çağırır.

DEV TEKSTİL MERKEZİ YÜRÜTME KURULU

25.01.2016

DEV TEKSTİL'den açlık grevi

Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası (DEV TEKSTİL), Kürdistan'da estirilen devlet terörüne karşı Kürt halkıyla dayanışmak için "Kirli savaş ve saldırganlığa karşı işçilerin birliği halkların kardeşliği" şiarıyla 23 Ocak'ta başlattığı 24 saatlik açlık grevi öncesinde İstanbul Esenyurt ve Sarıgazi'de eylemler yaptı.

ESENYURT'TA POLİS SALDIRISI

Açlık grevi öncesinde Esenyurt Meydanı'nda toplanan DEV TEKSTİL üyeleri pankart açıp basın açıklaması yaptıkları sırada, polis hiçbir uyarıda bulunmadan saldırıya geçti.

Polisin azgın saldırısında Mehmet Ali Karabulut, Oktay Türk, Emel Özyön ve Kayhan Aslan gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar işkence ve darpa maruz kalırken Oktay Türk'ün omuzunda çatlak olduğu belirtildi. Gözaltına alınanlar ertesi gün öğlen saatlerinde savcılık işlemlerinin ardından serbest bırakıldı.

Saldırı karşısında yazılı bir açıklama yapan DEV TEKSTİL, Kürdistan'daki kirli savaşı ve işçiler arasında ekilmek istenen şovenizm zehrini teşhir ederek "İşçilerin birliği, halkların kardeşliği müca-
delemiz engellenemez!" dedi.

SARIGAZI'DE AÇLIK GREVİ VE ZİYARETLER

Açlık grevi öncesinde Sarıgazi'de ise DEV TEKSTİL üyeleri Demokrasi Caddesi girişinde basın açıklaması yaptı. Sendika binasından yürüyüşle açıklamanın yapılacağı alana gelindikten sonra basın açıklaması yapıldı. "Kirli savaş ve saldırı-
ganlığa karşı, işçilerin birliği halkların kardeşliği!" ozalitinin açıldığı eylemde Kürdistan'daki katliam ve sokağa çıkma yasakları teşhir edildi.

Sermaye devletin Kürt halkına yönelik gerçekleştirdiği katliam ve saldırganlıkların işçi ve emekçilerin bilinçlerini bulandırdığı ve bunu gerici propaganda yaparak işçileri, emekçileri bölüp parçalayarak sömürü koşullarını ve yasalarını hayata geçirmenin zeminini döşediği belirtilerek, bu saldırılara karşı tüm işçi ve emekçilerin Kürt halkının yanında olmaya ve birlikte mücadeleye çağırılmasıyla açıklama sonlandırıldı.

Açıklamanın ardından açlık grevi için sendika binasına geçildi. Birleşik Haziran Hareketi, Sarıgazi Dayanışması, Sarıgazi Halkevi, Sosyalist Kamu Emekçileri, DGB ve son olarak BDSP, DEV TEKSTİL'e ziyarette bulunarak dayanışmanın ve sınıfın mücadeleyi yükseltmesinin önemine dikkat çekti.

24 Ocak'ta saat 17.00'de açlık grevinin sonlandırılmasının ardından DEV TEKSTİL tarafından yapılan yazılı açıklamada "Kirli savaşa ve saldırganlığa karşı işçilerin birliği halkların kardeşliği mücadelesini büyüteceğiz!" dendi.

DEV TEKSTİL yıldönümü etkinliklerine çağırıyor

Devrimci sınıf sendikacılığı için yola çıkan Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası (DEV TEKSTİL), bu yolda bir yılı geride bırakırken, Şubat'ın ilk haftasında da yıldönümü etkinlikleri düzenleyecek.

Etkinliklerin duyurusunu "DEV TEKSTİL'in 1., Şanlı Greif işgalinin 2. yılı vesilesiyle 'Geleceğimiz için; işgal, grev, direniş!' başlığıyla gerçekleştireceğimiz etkinliklere bütün dostlarımızın desteğini bekliyoruz" ifadeleriyle duyuran DEV TEKSTİL, kesinleşen etkinlik programına dair şu bilgilere yer verdi:

İSTANBUL AVRUPA YAKASINDA GERÇEKLEŞTİRİLECEK ETKİNLİĞİN BİLGİLERİ:

Tarih: 7 Şubat Pazar - Saat: 14.00

Yer: Kemal Bozan Kültür Merkezi
Etkinlik davetiyenizi sendika temsilci-
liklerimizden temin edebilirsiniz.
İletişim: 0542 650 65 25 -
0535 915 32 45

İSTANBUL ANADOLU YAKASINDA GERÇEKLEŞTİRİLECEK ETKİNLİĞİN BİLGİLERİ:

İŞÇİ TOPLANTISI
Tarih: 7 Şubat Pazar
Yer: DEV TEKSTİL
Anadolu Yakası Temsilciliği
İletişim: 0535 257 70 99

Diğer temsilciliklerimizin etkinlik bilgileri netleştğinde paylaşacağız.
DEVİRCİ TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI

“Deneyimlerden öğrenerek örgütlenmenin önündeki engelleri aşmalıyız!”

İşçi/Emekçi Kadın Komisyonları sözcüsü ile 21 Şubat'taki Kadın İşçi Kurultayı üzerine konuştuk...

- İşçi/Emekçi Kadın Komisyonları olarak 21 Şubat'ta “Emeğin özgürlüğü mücadelesinde BİZ DE VARIZ” şiarıyla düzenleyeceğimiz Kadın İşçi Kurultayı'nın hedefi nedir?

- Kapitalist sömürü düzeni, temsilcileri tarafından “özgürlükler dünyası” olarak tanımlanır. Evet, bu düzende özgürlük vardır. Kime ve nasıl? Bu düzende sermayeye, özel mülkiyet araçlarına sahip olma, ücret ve fiyatları belirleme vb. özgürlükler varken, işçilere sunulan ise işgücünü satma özgürlüğüdür. Biz işçi-emekçiler için baskı ve sömürü üzerine kurulu bu düzende gerçek bir özgürlükten söz etmek mümkün değildir. Dayatılan baskı ve sömürüye başkaldırdığında, işçi ve emekçiye “kapının önüne konulma” ve “aç kalma özgürlüğü” tanınmaktadır. Yaşamımızın ve emeğimizin özgürleşmesi için kendi sınıfımızın kurtuluşu gerekir.

İşçi ve emekçi kadınlar işçi sınıfının mücadele tarihinde hep yerlerini almışlardır. Çifte sömürüye, önüne çıkan tüm engellere rağmen yaşamın ve mücadelenin yarısı olmuşlardır. Kadın işçilerin bu mücadelele ve örgütlenme deneyimlerinden öğrenmeyi, bu deneyimlerin ışığında yeni deneyimler yaratarak kadın işçilerin örgütlenmesinin önündeki engelleri aşmayı hedefliyoruz.

Kurultay süreci, sınıf zemininde kadın çalışmamızı güçlendirmek, zorlanma alanlarımızı aşmak açısından önem taşıyor. İşçi sınıfının bir parçası olan kadın işçilerin örgütlenmesi sınıf çalışmamıza ayrı bir itilim kazandıracaktır.

- Kurultay gündemleri neler?

- Kurultayımızda kadın işçilerin örgütlenmesinin önündeki engeller çok yönlü olarak tartışılacak. Kadın işçiler, sermayenin saldırı politikalarından ideolojik engellere, kadına yüklenen toplumsal görevlerden dinsel gericiliğin etkisine, emperyalist savaş politikalarından şovenizme kadar birçok engelle yüzyüzeler. Bunlar “Kadın işçilerin örgütlenmesinin önündeki engeller” başlığı altında ele alınacak.

Kadın işçiler, genelde işçilerin yaşadığı her türlü sorunun yanı sıra kadın olmak

Emeğin özgürlüğü mücadelesinde BİZ DE VARIZ!

tan kaynaklı çok yönlü sorunları yaşamaktadırlar. İşçi sınıfının yaşam ve çalışma koşullarının iyileştirilmesi mücadelesi, bu çerçevede kadınların taleplerini tartışacağız. Bu talepleri elde etmenin ve kalıcılaştırmanın yolunun ele alınacağı “Emeğin korunması ve emeğin özgürleşmesi mücadelesi” kurultayımızın ikinci başlığı olacak.

Kurultayımızda direnişlerle, grevlerle, işgallerle özgürleşmiş kadınların sesini yükseltmeyi de hedefliyoruz. Bu mücadeleler kadınların örgütlenmesinin önündeki engellerin aşılması açısından önemli deneyimler. “Kadın işçilerin mücadele deneyimleri” başlıklı üçüncü bölümümüz, bu deneyimlerin kürsüsü olacak.

- Kurultay sürecinde hangi gündemlerle, nasıl çalışmalar yürütüyorsunuz?

- İşçi ve emekçi kadınların yaşam ve çalışma koşulları her geçen gün ağırlaşıyor. Sınıfsal, cinsel, ulusal sömürünün her boyutunu yaşıyoruz. Sermaye ihtiyaç duyduğunda çalışma yaşamına ucuz işgücü olarak sürülüyor, başka ihtiyaçlar öne çıktı mı çalışma yaşamının dışında bırakılıyor, ev-mutfak-çocuk kısır döngüsüne mahkum ediliyor. Çalışma ya-

şamında da her türlü kuralıslıkla karşı karşıya kalıyoruz: Düşük ücretler, taşeron çalışma, esnek çalışma vb...

Taciz, tecavüz, gericilik, cinayet vb. ile kadınların yaşadıkları çok yönlü şiddet her geçen gün tırmanıyor. Bugün Kürdistan'da süren katliamlarda en önemli payı kadınlar ve çocuklar alıyor.

Tüm bu gündemler bizlerin gündemi. Bu toplumda yaşanan her sorun işçi ve emekçi kadınların sorunu. Tüm bu sorunların kalıcı çözümüne giden yol sınıfın birliğinin ve örgütlülüğünün güçlenmesinden, devrimci bir sınıf hareketinin gelişmesinden geçiyor.

Çalışma yaşamındaki sorunları işlemekle kalmayan, siyasal gündemler üzerinden de sözünü söyleyen bir süreci örgütliyoruz. Kadın işçiler başta olmak üzere tüm işçilere seslenen bir çalışma yürütüyoruz. Kadın işçilerin daha yoğun çalıştığı fabrikalara ve sanayi havzalarına yoğunlaşıyoruz.

Kurultayla ilgili hazırlık toplantıları yapıyor, eğitim çalışmaları yürütüyoruz. Anket çalışmalarının yanı sıra kıdem tazminatı ile ilgili bir imza kampanyası başlattık. Bildiri, broşür gibi seslenme ve bilgilendirme materyallerini kullanıyoruz.

Seslenme ve örgütlenme çalışmaları ile kurultay hazırlıklarımız sürüyor. Birçok yerelden gelenlerle birlikte kurultayda ortaya çıkartacağımız sonuçlar, önümüzü daha net görmemizi ve kadın çalışmamızı daha hızlı adımlarla ilerletmemizi sağlayacak.

Kadın İşçi Kurultayı çalışmaları

Kartal Emekçi Kadın Komisyonu'nun (EKK), 26 Ocak günü Kartal Üç Fidan Gençlik Kültür Evi'nde gerçekleştirdiği söyleşide devrimci bir sınıf hareketini geliştirmenin önemi üzerinden bir araç olarak örgütlenen 21 Şubat Kadın İşçi Kurultayı ve başlıkları ele alındı.

Söyleşide kadın sorununun özel mülkiyetin ortaya çıkışıyla başladığı vurgulandı. İşçi-emekçi kadınların çalışmanın yanı sıra bir de ev işi yüklerinin altında kaldığı ifade edilerek bu sorunun toplumsal kurumlaşmalar yoluyla çözülebileceği belirtildi. Kadınların, kapitalizmin ihtiyaçlarına göre yeri geldiğinde ucuz iş gücü olarak fabrikalara sürüldüğü, yeri geldiğinde aile içindeki görevini yerine getiren ve sistemin ideolojisini taşıyan bireyler yetiştirmekle sorumlu tutulduğu söylendi.

Sonrasında ise konu çerçevesinde konuşmalar gerçekleştirildi ve kurultayın da başlıkları olan “kadın işçilerin örgütlenmesinin önündeki engeller”, “emeğin özgürleşmesi ve korunması”, “kadın işçilerin mücadele deneyimleri” başlıkları üzerine canlı tartışmalar yapıldı.

Son olarak ise 21 Şubat'taki Kadın İşçi Kurultayı'nın örgütlenmesi üzerine somut önerilerle söyleşi sürdürüldü ve kurultayın çağrısının planlaması için 29 Ocak Cuma günü tekrar bir araya gelinmesi kararlaştırıldı.

Gebze'de ise kurultay tartışmaları ve çalışma planlamaları yürütülüyor. Yapılan toplantılarda kurultayın kapsamı konuşuldu. Katılan kadın işçilerle çalıştıkları işte yaşanan sorunlar ile ilgili sohbet edildi. Planlamalar çerçevesinde çalışmalar yürütülmeye başlandı.

“Biz de varız” şiarıyla hem Facebook'ta hem de sokak ve mekanlarda geniş bir seslenme çalışmasına başlandı. “Kıdem tazminatının gaspına dur de!” çağrısıyla internetten imza kampanyasına başlandı. Kurultay hazırlıklarının anket ve eğitim çalışmaları ile devam edeceği belirtildi.

Mücadele tarihinde kadının yeri:

Burjuva kadınlardan ilk adımlar

1800'lü yıllarda başlayan ve her ülkenin özgün koşullarında ortaya çıkan siyasal eşitlik talebi burjuva bir karakter taşır.

Dünyada kadın mücadelesi ve örgütlenme deneyimleri hayli geniş bir alanı kapsamaktadır. Her bir ülkede farklı dönemlerde yaşanan bu mücadele ve örgütlenme deneyimlerinin, o ülkelerin ekonomik-siyasal süreçleri içerisinde ele alınarak incelenmesi gerekmektedir. Türkçeye çevrilen kaynakların yetersizliği ve varolan kaynakların feminist anlayış çerçevesinde sunduğu yaklaşımlar düşünüldüğünde, bu araştırmanın henüz başında bulunmaktayız.

Bu sayfalarda yer vereceğimiz mücadele ve örgütlenme deneyimlerini ele almadan önce, ilk olarak bir giriş niteliğinde, kadınların mücadele tarihinde tuttuğu yere dikkat çekmek istiyoruz.

***

Kadınların mücadele sahnesine çıkmaları burjuva devrimleriyle birlikte olmuştur. Bunun tipik örneğini Fransız Devrimi sürecinde görüyoruz. Devrim barikatlarında yer alan işçi kadınlar, erkek sınıf kardeşleri ile birlikte burjuvazinin ihanetine uğrayıp sınıf mücadelesinde yerlerini alırken, burjuva kadınlar da kendi sınıfından erkeklerle aynı haklara

sahip olabilmek adına mücadele etmişlerdir. Oy hakkı mücadelesinde kendini tanımlayan bir "eşitlik" mücadelesidir bu.

Devrim günlerinde kaleme alınan "İnsan ve yurttaş hakları bildirgesi"nde yer alan "insan" hakları aslında burjuva "erkek"leri kapsamaktaydı. Bu nedenle, "kadınların giyotine gitme hakkı varsa, söz söyleme hakkı da vardır" ünlü sözü burjuva kadının mücadelesinin özüyü. Seçme ve seçilme hakkının yanı sıra despotik erkek egemenliğine karşı yasa, siyasi özgürlük, eşit haklar ve boşanma hakkının tanınması gibi taleplerin formüle edildiği "Kadın hakları bildirgesi", dönemin burjuva kadın hareketinin manifestosudur. Burjuva kadınlar bu talepler uğruna meclise dilekçeler veriyor, temsili hükümet döneminde kurucu meclise temsilci heyetler gönderip siyasi kulüplerde çalışmalar yürütüyorlardı. Burjuva kadın önderleri, giyotine gitme "haklarını" kullandıkları bu dönemde temsil etme hakkını kazanamamışlar da, toplumsal yaşam içerisinde bir dizi hak elde etmişlerdir.

***

1800'lü yıllarda başlayan ve her ülkenin özgün koşullarında ortaya çıkan siyasal eşitlik talebi burjuva bir karakter taşır. Örneğin İngiltere'de 1900'lü yıllarla beraber Süfajetler olarak bilinen radikal kadın hareketi, eylem biçimleri olarak mitinglerin yanı sıra kamu toplantılarını bölme, açlık grevi, kamu binalarını ateşe verme gibi bir dizi eylem biçimine yönelmiş olsa da, bu karakterini korumuştur.

ABD'de kadınlara oy hakkı hareketi, Lucretia Mott ve Elizabeth Cady Stanton gibi kadınların etkinlikleriyle köleliğe karşı çıkan hareketlerin içinden gelişmiştir (Seneca Falls Kongresi). 1869'da, kadınlara oy hakkı verilmesini sağlamak için Stanton ve Susan B. Anthony'nin önderliğinde Kadınlara Oy Hakkı Ulusal Derneği ve Lucy Stone'un önderliğinde Amerikan Kadınına Oy Hakkı Derneği kurulmuş, ABD'de bu mücadele daha kurumsal bir örgütlenmeye kavuşmuştur. 1910'lu yıllar oy hakkı için mücadelelere sahne olmuştur.

Kadınların mücadele sahnesine çık-

maları burjuva devrimleriyle gerçekleşmiş, bu hareketlere burjuva kadınlar öncülük etmiş olsalar da, burjuva kadının uğruna savaştığı haklar toplam sınıf mücadelelerinin bir parçası olarak işçi ve emekçi kadınların mücadeleleri ile burjuvaziden koparılıp alınmıştır.

***

Kadın mücadelesi açısından tarihte ilk adımları burjuva kadınlar atmışlardır. Ancak burjuva devrimleri süreçlerinde uğradıkları ihanetin darbelerinden sıyrarak kızıl bayrağı eline alan işçi sınıfının kadınları, bu mücadeleleri kararlılıkla bugüne taşımışlardır.

Bir sonraki yazımızda işçi ve emekçi kadınların mücadelelerini, toplumsal kalkışma dönemlerinde oynadıkları rolü ele alacağız.

(Devam edecek...)

Z. KAYA

Kaynakça:

* Toplumsal mücadeleler ve sosyalizm ansiklopedisi/ Fransız Devrimi

* 1789 Fransız Devrimi ve kadın hareketleri, Kızıl Bayrak, 12 Mart 2013

Türkiye'de kadın işgücü ve gelişimi

Türkiye'de kadın işgücünün gelişimi dünyadaki gelişim seyrine benzer süreçleri yaşamıştır.

- Sanayinin gelişmesiyle birlikte kadın ve çocuk emeğinin üretime çekilmesi,
- Emperyalist paylaşım savaşları başta olmak üzere savaş dönemlerinde kadının emeğinin kitlesel olarak üretime sürülmesi,

- Kadın işgücünün niteliksiz olarak tanımlanıp, düşük ücret uygulamasıyla tüm işçilerin ücret düzeyinin aşağıda tutulması vb...

Sanayi devrimi ile birlikte dünya genelinde kadın emeği çocuk emeği ile birlikte ucuz işgücü olarak üretim sürecinde yer almaya başlamıştır. Ücretli işçi olarak kadınların kitlesel olarak üretime çekildiği dönemler ise emperyalist paylaşım savaşları dönemleridir. Bu dönemlerde cinsiyetçi bakış bir yana bırakılarak kadınlar istihdam edilmiştir. Kadınlar "becereme-

yeceği", "gücünün yetmeyeceği" işlerde çalıştırılmışlardır. Krizle birlikte tırmanan işsizlik dönemlerinde ise ilk eve gönderilenler onlar olmuşlardır.

Geçmişten günümüze Türkiye'de kadının emeğinin yerine ve gelişimine baktığımızda, dünyadaki bu sürecin yansımalarını görüyoruz. Osmanlı'nın son döneminde, özellikle Balkan Savaşı ile birinci emperyalist paylaşım savaşı sürecinde kadınlara üretimde yer verilmeye başlanmıştır.

Türkiye'de tarihsel gelişimi içerisinde kadınların çalışma yaşamındaki yerini değerlendirirken, Türkiye'de kapitalizmin gelişim evreleri ile birlikte incelemek gerekiyor. Bu dönemleri şöyle sıralayabiliriz.

- Osmanlı'nın son yılları ile başlayan ve '50'lere kadar olan, iki emperyalist paylaşım savaşını da içine alan dönem.

- '50 ve '60'larda yaşanan hızlı sanayi-

Türkiye'de tarihsel gelişimi içerisinde kadınların çalışma yaşamındaki yerini değerlendirirken, Türkiye'de kapitalizmin gelişim evreleri ile birlikte incelemek gerekiyor.

leşme süreci ve sanayi bölgelerine yoğun göç dönemi.

- Neo-liberal politikaların etkisiyle şekillenen dönem. Avrupa genelinde '70'lerle başlayan bir süreç olsa da Türkiye'ye yansımaları '80 darbesi sonrası başlamış, asıl görünür olmaya başlaması '90'ların başını bulmuştur. '90'lardan başlayarak günümüze kadar ele alabileceğimiz bu dönemde 2001 ve 2008 krizleri yaşanmıştır.

Tüm bu dönemlerin kendi içerisinde ayrıntılandırılması gerekmele birlikte her dönemde kadın işgücü açısından şu ortak sorunları tanımlayabiliriz:

* Düşük ücretlere çalıştırılması, aynı

iş yaptıran erkek işçiden daha düşük bir ücret alması

* Yedek işgücü olarak işten ilk atılacaklar olarak görülmesi

* Kadınların sorumluluğu olarak görülen ev işlerinin uzantısı denebilecek işlerde istihdam edilmesi, güvencesiz bir şekilde çalıştırılması

* Eğitim seviyesinin düşüklüğü vb. gerekçelerle niteliksiz olarak tarifiyen işkollarına yönlendirilmesi

* Kreş uygulamasının hayata geçirilmemesi, çocuk bakımı vb. yükümlülüklerden kaynaklı çalışma yaşamının dışında kalması

Z. İNANÇ

“Bizim sesimizi duyurun artık, burada çok büyük bir katliam var!”

Çağdaş Hukukçular Derneği (CHD) Bursa Şube Başkanı Umut Beyaz ile Diyarbakır gözlemlerini konuştuk.

-CHD olarak Kürdistan'da süren katliam ve saldırıları yerinde gözlemlemek için Diyarbakır'a gittiniz. Bu ziyaretiniz sırasında edindiğiniz gözlemlerinizi aktarır mısınız?

-Genel Merkezimiz'in çağrısıyla 15 Ocak'ta Bursa Şube olarak Diyarbakır'a gittik. İlk olarak programımızda adliye önünde CHD Genel Merkezi'nin basın açıklaması vardı.

Bu basın açıklamasında; “biz dayanışmaya gelmedik, biz beraberiz, sınıf olarak aynı sınıfın içindeyiz. Bu anlamda dayanışma duygularıyla değil sizlerden biri olarak geldik. Sizin yaşadığınız ne kadar olumsuz şey varsa bunların bir kısmı da bizim üzerimize gelsin ki, en azından devletin bu katliamları karşısında ortak acıda buluşalım gerekiyorsa” dedik. Bunu paylaşalım diye bir söylemle oradaydık.

Daha sonra sağlık emekçilerinin Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi önünde oturma eylemi vardı, oraya gittik. Onları dinledik. Onların bize söylediği; çatışmanın olduğu yerlerde sağlık hizmeti veremedikleri, bu anlamda engellendikleri hatta sağlık hizmeti vermeye çalıştıklarında soruşturmayla maruz kaldıkları idi... Bu nedenle oturma eylemini başlatmışlar.

Onlarla kısa bir forum oluşturuldu. İnsanlar düşüncelerini söyledi. Onlar da tüm Diyarbakır halkı gibi bizden orada yaşananları gittiğimiz yerde insanlara anlatmamızı, duyurmamızı istediler. Çok büyük bir sansürle karşılaşıyorlar ve bu sansürü aşamıyorlar. Ulusal basında zaten yer almıyor. Bölge kanalları ve bir-iki ulusal kanal veriyor bu anlamda gerçekleri.

Bizden temel talepleri buydu: Bizim sesimizi duyuran sizler olun her yerde bizleri anlatın...

Sonrasında saat 13.30'da Diyarbakır Barosu'nun bir basın açıklaması vardı.

Bu basın açıklaması da her Cuma günü gerçekleşiyor ve Tahir Elçi dosyasında çalışan meslektaşların dosya hakkında basına bilgi verdiği bir basın açıklaması.

Diyarbakır Barosu Başkan Yardımcısı, vekil olarak Başkanlığını yapan meslektaşımız ve Selçuk Kozağaçalı açıklama yaptı gündemler ve dosyanın gidişatı ile ilgili.

Selçuk Kozağaçalı; “Biz Tahir Elçi gibi baro başkanı istiyoruz” dedi.

Bilindiği üzere Metin Feyzioğlu'nun akademisyenlerle ilgili açıklaması ve İstanbul Barosu'nun açıklaması bu anlamda bizim için utanç verici açıklamalardır. Baro başkanının devletin çanağında değil halkın yanında durarak avukatlık yapması gerektiğini ifade ettik.

Görüşler dile getirildi ve Tahir Elçi'nin dosyasının sonuna kadar peşinde olduğumuzu ve bırakmayacağımızı ifade ettik.

Bize söyledikleri “Artık sesimizi duyun ve artık bize ses verin.” Batının bu kadar sessiz kalmasından dolayı son derece umutsuzlar, son derece üzgünler. Evet bir kardeşlik duygusuyla yan yana yaşayan iki halk olduğumuzun vurgusu her zaman söyleniyor. Ama devletin bu katliamı karşısında batının bu kadar sessiz kalmasına küsmüyor, üzülüyor değiller.

Oradaki meslektaşlarımız bu anlamda çok yetkinler ve çok detaylı bir çalışma yapmışlar. Günün sonunda bize bir saat kadar dosyayı anlattılar. Bizim kafamızda dosya biraz daha şekillendi. Hepimiz bu dosyaya en başından beri son derece iyi niyetli ve önyargılardan arınmış bir şekilde; bir kaza olabileceğini de düşünerek bakarken meslektaşlarımız bu dosyayı bize anlattığında gördük ki bu her zaman ki gibi devlet eliyle oluşturulmuş bir organizasyon. Bunun başka hiçbir açıklaması yok. Zaten meslektaşlarımız bu konu üzerinde yoğunlaştıkça ve çalıştıkça bu gerçekler açığa çıkacaktır. Yargı eliyle kapatılmak istense de meslektaşlarımızın detaylı çalışmasıyla bunun sanıkları, suçluları ortaya çıkarılacaktır.

Daha sonra biz iki gruba ayrıldık. CHD'den bazı arkadaşlarımız polis bariyerinin arkasına Sur'a geçtiler gözlem yapmak için. Halkla görüştüler, gözlemler yaptılar. Bir kısmımız da DTK ile görüştük. Divan üyeleriyle oturduk, duygularımızı paylaştık, onlara mesajlarımızı

götürdük, onların mesajlarını aldık.

Temel olarak DTK'nın, yapmış olduğu açıklamanın arkasında olduğunu belirttiler. 14 maddelik bir bildiri yayınlamışlardı. Bunun zaten yıllardır söylenen talepler olduğunu ve bunu bütünleştirilmiş bir halde ifade ettiklerini söylediler. İradelerini gördüğümüz üzere son derece keskin, çelik gibi bir irade var ve bunun arkasında sonuna kadar duracaklar.

Sadece yaşanan katliamlardan dolayı, daha büyüklerinin yaşanacağı beklentisi olduğundan dolayı üzüntü içindeler. Tabi ki; barış talebini her seferinde dile getiriyorlar ama günden güne bir umutsuzluk hali mevcut. Ben Tahir Elçi katledildiğinde de Diyarbakır'a gitmişim. En basit diyaloglarda bile insanlar bir şekilde örgütlü bir halk olduğu için iş politikaya geliyor. Sizin batıdan geldiğinizi öğrendiğinde sizi dinlemek, size bir şeyler anlatmak istiyorlar.

“ARTIK SESİMİZİ DUYUN!”

O süreçten bu sürece bir-iki aylık bir zaman geçti. Ama ben halkın da oradaki siyasal objelerin de daha fazla umutsuz olduğunu, daha fazla katliamlar yaşandığı için daha fazla mutsuz olduklarını keskin bir şekilde hissediyorum. Bize söyledikleri “Artık sesimizi duyun ve artık bize ses verin.” Batının bu kadar sessiz kalmasından dolayı son derece umutsuzlar, son derece üzgünler. Evet bir kardeşlik duygusuyla yan yana yaşayan iki halk olduğumuzun vurgusu her zaman söyleniyor. Ama devletin bu katliamı karşısında batının bu kadar sessiz kalmasına küsmüyor, üzülüyor değiller. Çünkü beraber yaşayan iki halk ama bu katliama bu kadar sessiz kalınması da onları biraz

daha karamsar ediyor ve katliamların büyüyelebileceği düşüncesini onlarda doğuruyor.

Bunun dışında özyönetim ve demokratik özerklik taleplerini sürekli yineliyorlar ve bundan geri adım atmayacaklarını buradaki izlenimlerimizden biz de hissediyoruz.

“BURADA ÇOK BÜYÜK BİR KATLİAM VAR!”

DTK'dan sonra Sur ekibi de geldi ve İHD'de buluştuk. İHD'de açlık grevindeki aileler vardı. Onlara kayıplarından dolayı taziye dileklerini ilettik, onların dertlerini dinledik. 15 gündür 3 cenaze sokakta onun için açlık grevindeler.

Sürekli şehir dışından gelenler var, ziyaretler var. Ancak hep aynı taleple karşılaşıyoruz: “Bizim sesimizi duyurun artık, burada çok büyük bir katliam var!”

Burada insan haklarından geçmişler, yaşam hakkından ziyade şu talepte bulunuyorlar: “Biz artık cenazelerimiz sokakta günlerce beklesin istemiyoruz, cenazelerimizi dilediğimiz gibi gömebilmeyi istiyoruz.”

Devletin katliamları karşısında bu kadar gerilemiş, insanlık bu kadar şirazesinden çıkmış.

Bunu duyurmamızı istiyorlar batıda gittiğimiz yerlerde. Devletle valilikle olan görüşmelerini, sonuçlarını aktardılar. Devletin ne kadar acz içinde olduğunu gördük. 3 tane cenazeyi sokaktan alamayacak kadar acz içinde ama sürekli kara propagandayla Kürt halkını, oradaki insanları kötüleyerek bir sonuç elde edebilecekmış gibi yayın yaptığını fark ediyoruz.

Akademisyenlere destekler sürüyor

Kürt halkını hedef alan kirli savaşa karşı bildirge yayınlayan ve sermaye devletinin linç kampanyasına maruz kalan akademisyenlere destek büyüyor. Duyarlı uluslararası kamuoyu ve Türkiye'nin ilerici güçleri tarafından sahiplenilen Barış İçin Akademisyenler oluşumuna bir destek de müzisyenlerden geldi.

Müzisyenler yaptıkları açıklamada şunları ifade etti: "Bizler barışı, kardeşliği, özgürlüğü ve adaleti savunan müzisyenler olarak savaş, baskılar, gözaltılar ve tüm diğer saldırılar sürecinde 'Barış İçin Akademisyenler'in başlattığı ve toplumun birçok kesimine yayılan, kardeşlik ve barış istemini sahipleniyoruz ve destekliyoruz."

118 sanatçı tarafından imzaya açılan ve "Bu suça ortak olmayacağız" denilen metine çok sayıda sanatçının imza verdiği belirtildi.

21 Ocak günü KESK, DİSK, TTB ve TMMOB Barış İçin Akademisyenler İnisiyatifi'nin yayımladığı bildiriye imza attıkları gerekçesi ile haklarında soruşturma açılan 21 KOÜ'lü akademisyene destek için Kocaeli Üniversitesi Hastanesi'nde basın açıklaması yaptı.

25 Ocak günü ise KESK, DİSK, TMMOB İzmir il örgütlerinin çağrısı ile "Türkiye'ye barış, akademiye özgürlük" şiarıyla basın toplantısı düzenlenerek

Kürt halkını hedef alan kirli savaşa karşı bildirge yayınlayan ve sermaye devletinin linç kampanyasına maruz kalan akademisyenlere destek büyüyor.

akademisyenlere destek verildi.

Bir bölümü Harvard ve Columbia gibi eğitim kurumlarında görev yapan 351 akademisyen ve üniversite yöneticisinin imzasıyla Türkiye'deki akademisyenlere destek için ortak bir mektup yazıldı. Mektupta Türkiye hükümetinden hükümet politikalarını kamusal alanda eleştiren kişilerin tehdit, eziyet ve soruşturmayla maruz bırakılmalarına son verilmesi, YÖK'ün siyasi parti ve hükümet

kontrolünden uzak, tamamıyla bağımsız bir koordinasyon kurumu olarak yeniden düzenlenmesi, basın ve ifade özgürlüğü gibi anayasanın ve Türkiye'nin de taraf olduğu uluslararası anlaşmalar tarafından korunan insan haklarına saygı ve "barış sürecinin" yeniden başlatılması talep edildi.

Mektup Cumhurbaşkanı, Başbakan, TBMM Başkanı, Adalet Bakanı ve Yükseköğretim Kurulu Başkanı'na gönderildi.

İzlediğimiz hep müfredatta olan devlet dersidir!

Milenyum çağının çeyrek asrı ortalanmışken, Kürt halkı hala o eski zulüm ve ölüm makinesinin altında eziliyor. Haklı ulusal istemleri önceki yüzyılın başında nasıl kıyım uğramışsa, bugün de yine öyle... Şu modern zamanlarda eskimeyen "imha ve inkâr" politikası, yine o eskimeyen bir başka gerçeklik karşısında alçalıyor, alçaldıkça yeniliyor. Kazananlar, zaferlerini "ölü ele geçirilenlerle" kutlayadursunlar, kaybettikleri düşünülenler; devletin on binlerce polisine, askerine, tankına, savaş helikopterine karşı hendeklerin arkasında direniyorlar.

"Savaş konsepti" gereği, öldüremediklerini zindanlara atarak muhabere sürdürülüyor. Yakıyorlar, yıkıyorlar. Devletin her kurumunu bu kirli savaşa göre dizayn eden AKP hükümetinin tüm bakanlıkları birer savaş bakanlığı gibi çalışırken, vekilleri de gönüllü nefer olarak bu savaşa katılıyor. Elbette ki bu savaştaki rollerini çocuklarıyla birlikte "be-

Bu düzenin geçmişte gerçekleri çarpıttığı, ters yüz ettiği çokça örnek varken, şimdi Kürdistan kasabaları insan aklıyla dalga geçen bir kanlı illüzyonla topluma sunuluyor.

delli" kontenjanından, cephe gerisinde oynuyorlar. "Diktatörlük" için Hitler faşizminden ilham alanların medyası ve yargısının ilham kaynağı da Nazi Propaganda Bakanı Joseph Goebbels oluyor. Ve atadıkları sömürge valileri yetmediğinden olsa gerek, belediye başkanlarını, çalışanlarını da hedef alıyorlar. Elverirse onları da kendileri atayacaklar.

Bu düzenin geçmişte gerçekleri çarpıttığı, ters yüz ettiği çokça örnek varken, şimdi Kürdistan kasabaları insan aklıyla dalga geçen bir kanlı illüzyonla topluma

sunuluyor. Annelerinin, babalarının gözleri önünde öldürülen Kürt çocuklarının, çocuklarının gözleri önünde öldürülen annelerin, babaların kanı o yıkıntıların kapattığı sokaklara sinmemiş gibi, ağızlarından çıkan ölü sözcüklerle kirli savaşı kutsayanlar, hemen akabinde ne derece "insancıl" olduklarını gösteriyorlar. Sebep oldukları ölümlerin sorumluluğunu, o çocukların kanlı küçük elleri boğazlarına yapışmışken, kendileri dışında herkeşe atıyorlar.

Kendilerini sergiledikleri 'masumiyet

Ölü bedenlerimiz tohumudur özgürlüğün

Ne gökyüzü mavi, ne bulutlar beyaz,
Kan dolu göz çukurlarım.
İşçi ellerin
Parçalana parçalana ürettiği
O demir bilyeler çaldı
göz bebeklerimi.
Bakışlarım,
Hendek başlarından yükselen
Güneşte takılı kaldı.

Burada ağaçlar toprağın içine büyüyor.
Biz çocuklar da öyle...
Ölülerimiz kadar,
Yaşayanlarımızın da
yerlatında oluşu
Ondandır.
Çocuk düşlerimizin
Nehir yataklarında akması
belki ondan.

Ama unutmazın tarih ana,
Küçük yüreklerimizle
beslediğimiz bu toprak,
Karanlığa bulanmış coğrafyamız gibi
Nice gözü kara çocuklara gebe

Biz dün yaşayamayanlar,
Biz bugün ölüp toprağa gömülenler,
Gelecekte küçük adımlarımızla çıkacağız
Hürriyetin kundağından.

Özgür ölümler ve yaşayan köleler
gerçeği değişecek.
Değişecek kaderi tüm çocukların,
Kana bulan gökyüzü ve delik deşik
edilmiş bulutların.

Tüm yeryüzünün,
tüm insanlığın kaderi değişecek!

Ölümü dokumaya zorlanan nasırlı el,
Varırsa bilincine geçceğin.

S. GÜL

müzesinden', yaralıların acı çeke çeke ölmelerini herkese izlettiriyorlar. Gözleriyle tanık olanların suskunluğunu, işledikleri suçlara ortak etmeye çalışıyorlar. Vakti geldiğinde "hepiniz oradaydınız" denileceğini bile bile bunu yapıyorlar. İnsan duyarlılığını ezerek, geriye diz çökmüş, biat etmiş et ve kemik yığınları kal-sın istiyorlar.

Başka bir ulusun toprağı olduğunu kabullenircesine, kentleri ve mahalleleri nasıl ele geçirdiklerini resmediyorlar. Hissiyatları işgalci kimliklerini ele veriyor. Zorla girdikleri yerlere bayrak dikiyorlar, duvarlara ırkçı yazılar yazıyorlar. Karakola çevirdikleri okullarda kara tahtalara devlet dersinin başladığını yazıyorlar. İşte o devlet derslerinde çocuklar öldürülüyor.

Ancak kanla sulanan vatanlarında, biçile biçile bugünlere gelen Kürt halkı çoktan kök salmıştır. O topraklara ne zaman zulüm yağsa, teslimiyet değil direniş boy vermektedir.

Hedefte geleceğimiz ve özgürlüğümüz var!

“Bu suça ortak olmayacağız!” dedi iki hafta önce bini aşkın akademisyen. Ve en büyük suçu işlediler sermaye devletinin gözünde. Çünkü susmaları gerekiyordu. Susmak onaylamak her şeyi. Akademisyenler eğitim sisteminin parçasıydı ve devlet ne derse onu öğretmeleri gerekiyordu. Devletin memurlarıydılar ve devlete sahip çıkmalıydılar. Ama kirli savaşa hayır dedikleri an, akademisyen değil ‘vatan haini’ydiler, ‘alçak’ tılar. Ve bu yüzden hedefteydiler. Zaten kimler yoktu ki hedefte...

Hedefte işçi-emekçiler var, Kürt halkı var, Ayşe Öğretmen var, gençlik var, geleceğimiz ve özgürlüğümüz var. Bugün her alanda ses çıkaran, muhalif olan, düzenin baskıcı politikalarına karşı duran, eleştiren herkes hedefte. Başını kaldıranı indiriyorlar. Bu, yeri geldiğinde Kürdistan’da mermilerle, top atışlarıyla oluyor, yeri geldiğinde gözetli, tutuklama ve linç kampanyalarıyla. Fabrikada hakkını arayan, hatta karikatür çizen işçiye de yöneliyor aynı baskıcı politikalar. Hepsinin temelinde burjuvazinin çıkarları, pazarlarını genişletme, hakimiyetini pekiştirme çabaları var. Zira söz konusu olan şey, burjuvazi ve onun temsilcileri için bir ölüm kalım savaşı. Bu yüzden bu kadar pervasızlar, saldırganlar...

“BURJUVAZİ BİZİ KAVGAYA DAVET ETTİ; DAVETLERİ KABULÜMÜZDÜR”

Barış istemek suç. “Çocuklar ölmesin” demek suç. Düşünün, bir öğretmen bir programa telefonla bağlanıyor ve “Çocuklar ölmesin!” diyor. Hakkında so-

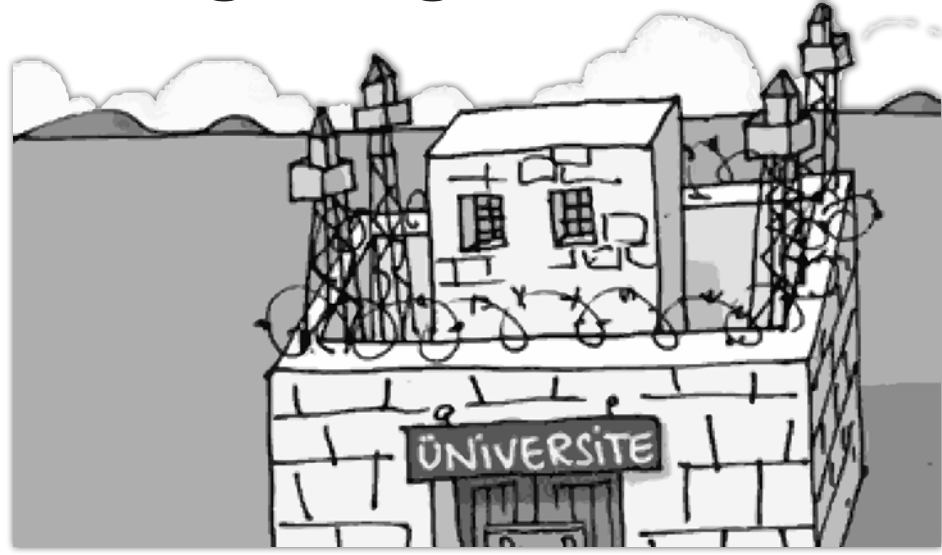
ruşturma başlatılıyor, yayının sunucusu ve televizyon kanalı özür üzerine özür diliyor.

Bugün birileri barış istiyor. Sermaye devleti karşısına dikiliyor ve savaş ilan ediyor. Yani diyor ki, barış savaşmadan elde edilmez, edilemez. “Barış istiyorsan savaşacaksın!” diyor. Demokratik haklar ve barış, savaşmadan kazanılmaz diyorlar. Özcesi, burjuvazi bizi kavgaya davet ediyor. Dememiz gereken şey açık: Davetleri kabulümüzdür!

HEDEFTE ÜNİVERSİTELER VAR!

100’ün üzerinde akademisyene üniversiteler soruşturma açtı, onlarcası gözaltına alındı, en az 15 akademisyen görevden uzaklaştırıldı. Bu rakamların bu sınırdaki kalmasının temel nedeni akademisyenlere sahip çıkılmasıydı. Evet yanlış duymadınız. Akademisyenlere sahip çıkıldığı için sermaye düzeni saldırıyı belli bir sınırdaki tutmak zorunda kaldı. Bu saldırıyı tamamen geri püskürtmek istiyorsak baskılara karşı düşünce ve ifade özgürlüğüne, özgürce eleştiri hakkına sahip çıkmalıyız.

Bugün üniversiteler üzerinden bakıldığında hedefte sadece imzacı akademisyenler yok. Hedefte üniversitenin, özgür düşüncenin, bilimin kendisi var. Bu linç kampanyaları ve operasyonlarla bütün bir üniversite bileşenlerine gözdağı verilmeye çalışılıyor. Muhalif tek bir ses kalmamasına çalışılıyor. Bu bildiri bahane edilerek üniversiteler denetim altına alınmak isteniyor. Zaten anti-demokratik olan rektör seçimleri bile tamamen ortadan kaldırılarak ‘saray’dan atama usulü

rektörlerin belirlenmesi gündeme getiriliyor.

GENÇLİK BU SALDIRILARIN MUHATTABIDIR!

Gençlik bu saldırıların yabancısı değil elbette. Geçtiğimiz sene içerisinde yaşanan, polis-ÖGB eliyle tırmandırılan baskılar, ülkücü ya da IŞİD’çi çetelerin saldırıları, yasaklamalar, gözaltılar tutuklamalar, soruşturmalar... Bütün bu saldırıların karşısında yapılması gereken şey gençliğin, üniversite bileşenlerinin topyekûn karşı durmasıydı. Bugün de yapılması gereken budur. Gençlik içinde eylemler, etkinlikler, forumlar örgütlenmeli, saldırılar teşhir edilmelidir. Tüm akademi bileşenleri ile eylemli dayanışma hayata geçirilmelidir.

TOPYEKÛN SALDIRIYA TOPYEKÛN DİRENİŞ!

Sermaye devletinin sözcüleri demiyor muydu; “Cizre’ye nasıl girdiysek, OD-

TÜ’ye de öyle gireriz!” diye. İşte devletin saldırı politikasının özü budur. Saldırıları bir bütünün parçasıdır. Sermaye devletin gözünde bu böyledir. Bizim için de böyle olmalıdır. Bunu gençlik kitlelerine anlatabilmeliyiz. Haziran Direnişi’nde barikat kuran da, Cizre’de hendekleri kazın da aynı mücadelenin içerisinde. Filistin’de tankların karşısına dikilen çocuk generallerle, Kürdistan’da geleceğini barikatlarda inşa eden çocuklar arasında bir fark yoktur. Her biri zulmün karşısında onuruyla durmaktadır. Geleceğine ve özgürlüğüne sahip çıkmaktadır.

Bu yüzden geleceğimize ve özgürlüğümüze sahip çıkmak istiyorsak, akademisyenlere karşı başlatılan linç kampanyasının karşısında durmak bizler için bir sorumluluktur. Zira bugün, bize ve tüm topluma dayatılan faşist baskı ve zorbalığa dur demeden; ne geleceği inşa edebiliriz ne de her geçen gün elimizden alınan özgürlüğümüze sahip çıkabiliriz.

DEVİRCİ GENÇLİK BİRLİĞİ

DLB: Karneler sizin olsun, gelecek bizim!

Devrimci Liseliler Birliği (DLB) milyonlarca öğrencinin karne aldığı 22 Ocak günü eylemler yaptı.

İstanbul Bakırköy Meydanı’nda toplanan DLB’lilerin, yaptıkları konuşmalar da Kürt kentlerinde aylardır eğitim yapılamadığı, sınav stresinden dolayı Ayşe Berrin ve Umut Okay’ın intihar ettikleri, Ufuk Özcan’ın ise staj yaparken “iş kazası” sonucu hayatını kaybettiği söylendi.

Basın açıklamasında gerici, piyasacı, ırkçı, cinsiyetçi “eğitim” teşhir edilirken, bu sistemin öğrencileri kız-erkek, Alevi-Sünni, Kürt-Türk ayrımları ile okul içle-

rinde de parçaladığı vurgulanarak mücadele çağrısı yapıldı.

Çevredeki birçok kişi eyleme büyük ilgi gösterdi. Sabah saatlerinde ise eyleme çağrı için bildiri dağıtan sınıf devrimcileri “şikayet olduğu” gerekçesiyle gözaltına alınmıştı.

Kartal DLB ise yaptığı karne yakma eyleminde eğitim sistemini, Kürt kentlerinde süren kirli savaşı ve staj uygulamalarını protesto etti.

Eylem öncesinde Kartal Üç Fidan Gençlik Kültür Evi’nde sinevizyon gösterimi ve şiir dinletisi yapıldı. Etkinlikte

kapitalizmin eğitim anlayışının biat eden bir nesil yetiştirmek olduğu teşhir edildi.

Ankara DLB, Sakarya Meydanı’ndan Yüksel Caddesi’ne meşaleli yürüyüş gerçekleştirerek sermaye devletinin eğitim sistemini ve karnelerini protesto etti.

İnsan Hakları Anıtı önüne ulaşan DLB’liler, ellerindeki torpilleri yakıp yere fırlatarak “Kürdistan’daki çocuklar işte her gün bu seslerle güne başlıyor!” dedi. DLB’lilerin eylemine caddeden geçmekte olan pek çok kişi ilgi gösterdi. Sivil polisler ise torpil patlatılmasını bahane ederek eyleme saldırmaya çalıştı.

Okunan basın açıklamasında Kürt kentlerinde süren kirli savaşa, liseli intiharlarına ve staj cinayetlerine yer verildi.

Esenyurt DLB ilk dönemin sona ermesi vesilesiyle dönemin öne çıkan başlıklarını tartıştığı bir söyleşi gerçekleştirdi. 21 Ocak günü farklı liselerden DLB’lilerin katıldığı söyleşide içinden geçilen dönem, Kürt halkına yönelik saldırılar, katliamlar, işçi ve emekçilere dayatılan sefalet koşulları ve bunların liselere yansımaları üzerinde duruldu. Liseli gençliğin bu gündemler içerisinde karşılaştığı zorluk alanları tartışıldı.

DLB'den liseli buluşmaları

Devrimci Liseliler Birliği'nin (DLB) 23 Ocak günü **Gebze**'de düzenlediği 'Devrim Okulu'nda "Siyasal gündemler ve DLB'nin misyonu" ile "Yeni dönem liseli çalışması ve Meslek Liseliler Kurultayı" başlıklı tartışmalar yürütüldü.

İlk bölümde, Kürt illerinde artan devlet terörü, Ortadoğu'da emperyalistlerin IŞİD eliyle yürüttüğü savaş, gericileşen ve ticarileşen eğitim sistemi üzerine birçok örnek verilerek sohbet edildi.

İkinci bölümde sermayenin meslek liselerine özel olarak yönelmesinin nedenleri açıklanarak geleceğin işçileri meslek liselilerin bugünden örgütlenmesinin önemi ortaya konuldu. Meslek liselerindeki sorunlardan bahsedildi. Devrim Okulu'nda iki bölüm halinde yapılan tartışmaların sonucunda çalışmalar planlandı. 6 Şubat tarihinde ise mücadele tarihi üzerine bir belgesel izlenecek.

22 Ocak günü ise Çayırova ve Gebze'deki meslek liselerinin civarına yazılar yapıldı. GATEM öğrencilerine ise Meslek Liselilerin Sesi bülteni ulaştırıldı.

rak öğrencilerle sohbet edildi.

26 Ocak günü ise DLB **Esenyurt** İşçi Kültür Evi'nde bir söyleşi gerçekleştirdi. Liseliler içinden geçilen dönemin sorunları ve nasıl müdahale edilebileceğiyle ilgili tartışmalar gerçekleştirdi.

Söyleşide liselilerin yaşadığı sorunların kaynağının kapitalizm olduğu ortaya konarak yapılacak çalışmalar üzerine tartışmalar yürütüldü. 4 Ocak günü yeni bir söyleşi yapma kararı alınarak söyleşi bitirildi.

Başkent Üniversitesi görevden uzaklaştırdı

Başkent Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü Öğretim Üyesi Doç. Dr. Şebnem Oğuz, "Bu suça ortak olmayacağız!" bildirisine imza attığı bahanesiyle "ihtiyati tedbir" adı altında görevden uzaklaştırıldı.

Başkent Üniversitesi Rektörlüğü tarafından alınan kararın, açıkları soruşturma çerçevesinde, Yükseköğretim Kurumları Yönetici, Öğretim Elemanı ve Memurlar Disiplin Yönetmeliği'nin 26 ve 27. Maddelerine dayanarak verildiği bildirildi.

Bildiriye imza attıkları bahanesiyle daha önce de üniversite rektörlüklerinin açtığı soruşturmalar çerçevesinde görevden uzaklaştırılan öğretim üyeleri olmuş, hukukçular bu saldırının yasaya aykırı olduğunu savunmuştu.

Evim bahane, reklam şahane...!

Bir TV programı var "evim şahane" isimli. Öylece izlemeye başladım. Önce sözde oturulamayacak(!) hale gelmiş -ki pek çoğumuzun öyle evi bile yok- evin bir odası, salonu ya da mutfak için programa başvuruyorsun. Geliyorlar, ev en modern tekniklerle döşeniyor. Evin iç mimarisini hazırlayanlara, çalışanlara tek kelime sözüm yok. Ancak program yapımcıları, televizyoncular her şeyi reklama dönüştürmeyi ne de çok seviyorlar. Her ay bir aile "modern yaşam" şartlarında bir eve, odaya, mutfaka sahip oluyor. Peki ya milyonlarca işçi-emekçi "modern yaşam" standartlarında bir eve ulaşabiliyor mu?

Yıllar yılı sürdürülen kara dayalı yapılaşma yüzünden devasa boyutta konutlar, rezidanslar inşa edilirken; sayıları milyonlara varan aile evsiz ve milyonlarcası kötü, bakımsız evlerde oturuyor. İnşaat sektörü Ortadoğu'yu dahi kaplamış, sayıları yüzlerle ifade edilen zengin müteahhitle dolmuş. Büyüyen arazi ve inşaat vurgunları ise dillere destan. Kentsel dönüşümle bir gecekondu sahibini ne kadar ihya edersen et, geri kalan milyonların ihtiyacı orta yerde duruyor.

Trilyonluk vurgunların ardından "Dünyada mekan, ahirette iman!" da diyorlar. Ne kadar samimi olur iki göz bir gecekondu iki gözü iki çeşme yaşayan kadın için. Tesadüfen ömründe göremeyeceği bir evi olsa ne olur. Ya diğer gece-

Her ay bir aile "modern yaşam" şartlarında bir eve, odaya, mutfaka sahip oluyor. Peki ya milyonlarca işçi-emekçi "modern yaşam" standartlarında bir eve ulaşabiliyor mu?

kondular. Kentleşme diye evleri başlarına yıkılanlar. Bizler bu programı Soma'da katledilen madenci bir ailenin yarım kalan evini tamamlarken de gördük. Hemen ardından Ermenek'te yine madende yaşanan işçi cinayetinde oğlunu kaybeden, oğlunun gelmesini masumca bekleyen, ayakkabısı yırtık Yusuf Amca'nın evini yenilemesinde de gördük. Ne faydası var, oğlu, eşi, çocuğu ölmüş analar, eşler, kardeşler için?

Oysa ki evler sosyalist düzende olduğu gibi miras yoluyla babadan oğula kalmaz. Devasa projeler değil de insanın ihtiyacına göre evler olsa. Sokakta insanlar aç ve evsiz yatmasa, ev kirası diye

bir şey olmasa. Ulaşım, barınma, eğitim, sağlık, çocuk bakımı ve benzeri altyapı hizmetleri, sular, sütler parasız dağıtıl-sa... Ne iyi olur.

Yaşamı, coğrafyası, kimliği ötekileştirilmiş bizlerin üzerinde, Cizre'de, Si-lopi'de, Sur'da olduğu gibi, silahlar denenip yapılar yıkılıyor. Daha sonra imar, inşa başlıyor. Depremlerde evler başımıza yıkılıyor. Hemen ardından inşaatlar kar için işe başlıyor. Bunları dile getirmek suç. Ama öldürmek, yıkmak serbest. Tabi burada önemli olan herkesin gördüğü manzarayı yazmakta değil. Aslanan büyük insanın dediği gibi; değiştirmekte.

ÜMRANİYE'DEN EMEKLİ BİR METAL İŞÇİSİ

İmam Hatip'te tacizci öğretmen derslere giriyor

Keçiören Anadolu İmam Hatip Lisesi'nde öğrencilerine cinsel istismarda bulunan Sefer A. hakkında 145 yıldan 275 yıla kadar hapis istenen davanın devam etmesine rağmen sanığın öğretmenliği sürdürdüğü belirtildi. Hakkındaki suçlamaları "senaryo" oldukları iddiasıyla reddeden Sefer A.'nın daha önce de şikayet edildiği, geçmişte açılan davada ise Ankara Başsavcılığı'nın 2004 yılında 'takipsizlik' kararına hükmettiği bildirildi. Bütün bu suçlamalara rağmen sanığın tutuklanmadığı ve dava süreçlerinde de öğretmenlik yapmayı sürdürdüğü kaydedildi.

“Sanatsever” Borusan’ın sanatçı işçiyi işten atması üzerine

A. ARDİL

Bir sanat eseri “tehlikeli” olur mu? Bu, eserin kimin tarafından üretildiği, hangi gerçekliklere ayna tuttuğu, hangi özelemlere cevap ürettiği ile ilgilidir biraz. Eğer bir sanat eseri doğru yer ve doğru zamanda, doğru kişiler tarafından üretilirse bazıları için tehlikeli olabilir.

Birkaç dizelik şiir, bir parça kağıda çizilmiş resim tahammül edilemez bir şey olur mu? Oluyor işte. Örneğin Silezyalı dokuma işçileri, büyük ekonomik bunalımın, açlık ve sefaletin baş gösterdiği yıllarda tarihin önemli başkaldırılarından birini gerçekleştirmişlerdi. Onlar için bardağı taşıran son damla patronların bir şiire olan tahammülsüzlüğüydü. Patronların tahammülsüzlüğü, işçilerden birinin işçiler arasında kulaktan kulağa dolanan, sefaletin gerçek sebeplerini ifade eden bir şiiri yüksek sesle okumasıydı.

1844 yılı Almanya’sında, ekonomik durgunluk döneminde, karlarından vazgeçmek istemeyen patronlar çareyi işçilerin ücretlerini kısmakta bulmuşlardı. Onlar malikanelerinde ve villalarında sefa sürerken, işçiler açlık koşullarıyla mücadele ediyordu. Tabii bu durumda işçilerin başkaldırmasının önüne geçebilmek için işçiler üzerinde sürekli baskı kuruluyordu. 4 Haziran 1844 günü Peterswaidau’da bir işçi, işçilerin koşullar karşısındaki sessizliğini bozarak, yüksek sesle işçiler arasında kulaktan kulağa dolanan “Kanlı Mahkeme” şiirini okudu.

Bu Silezyalı dokuma işçilerinden gelen ilk yürekli haykırıştı. Şiiri okuyan işçi yakalanarak hapse atıldı.

Tekrar soralım, bir şiir ne kadar tehlikeli olabilir ki? Şiiri okuyan işçinin hapse atılmasının nedeni, o zamanın patronlarının sanat ve edebiyattan pek hoşlanmıyor olması mıydı? Zannetmiyorum. Muhakkak onların da villalarını süsleyen tabloları ve heykelleri vardı ve kendi aralarında birbirlerinin yüreklerini okşayan şiirler okuyorlardı. Dönemlerinin modasından geri kalamazlardı ya. Ne de olsa burjuva sınıfına mensup olabilmenin esaslarından, ihtişamlı yaşamlarının, sahip oldukları mücevherlerin, kişisel zevkle-

Bir sanat eseri “tehlikeli” olur mu? Bu, eserin kimin tarafından üretildiği, hangi gerçekliklere ayna tuttuğu, hangi özelemlere cevap ürettiği ile ilgilidir biraz. Eğer bir sanat eseri doğru yer ve doğru zamanda, doğru kişiler tarafından üretilirse bazıları için tehlikeli olabilir.

Borusan Holding’e bağlı Gemlik Borçelik Fabrikası’nda çalışan bir işçi olan Murat Burhan’ın, çizdiği karikatür işten atılmasına neden oldu. Ufak bir kağıda çizilmiş karikatürü tehlikeli kılan neydi? Ya da kimin için bir tehlike oluşturabilirdi bu eser? Borusan Holding’in patronu Ahmet Kocabıyık için mi tehlikeliydi?

rinin resmedilmesi ya da tutkularının şiire dökülmesi. Yoksa yalnızca para, onun uğruna verilen kuru kuruya bir rekabet neye yarar ki? Üretmeyenler, yaşamın zenginliğine hiçbir şey katamayanlar kendilerini ne ile ifade edebilirler ki? Asalakça, sömürerek geçen bu yaşantıya, bol bol sahip oldukları boş vakitlerinin can sıkıntısına ne çare olur? Tabii burada da doğrudan bir burjuvanın ürettiği sanata pek rastlayamayız. Onu da parayla kendilerine bağladıkları sanatçılar üretmiştir. Yani patronlar için, onların istek ve bek-

lentilerine göre.

İşte sorumuzun cevabı da burada. Yani, eğer ki yapılan resimler, yazılan şiirler onların bu beklentilerine karşılık gelmezse “tehlikeli” olma sınırlarına gir-

meye başlamıştır. Hatta şarlatanlıklarını yüzlerine vurup bir de karşılarna dikilirse... Hele bir de bunu yapan sırtlarından geçindikleri işçilerse, o zaman, yüreklerini korku kaplar. Korku onları vahşileştirir. Servetlerini kaybedeceklerinin korkusudur bu. O sanatsever, narin, incelikli kimseler, birden zalimleşirler, gaddarlaşırlar. Tıpkı açlığa, yoksulluğa artık yeter diyen Silezyalı işçiler karşısında zalimleştikleri gibi. İşçileri kurşuna dizdikleri, onları hapishanelere attırdıkları gibi.

Peki o zamanlardan bu yana ne değişti? Burjuvazi sömürüsünün araçlarını çoğalttı, gerçek niyetlerini maskeleyecek yol ve yöntemler geliştirdi; bizler de deneyimler edindik, öğrendik ve çoğaldık. Elbette değişen, gelişen çok şey var; Fakat sömürücülerin sömürüsüne son vermeden gerçek bir değişimden bahsedemeyeceğiz.

Bugün, 2016 yılının Ocak ayında, Borusan Holding’e bağlı Gemlik Borçelik Fabrikası’nda çalışan bir işçi olan Murat Burhan’ın, çizdiği karikatür işten atılmasına neden oldu. Ufak bir kağıda çizilmiş karikatürü tehlikeli kılan neydi? Ya da kimin için bir tehlike oluşturabilirdi bu

eser? Borusan Holding’in patronu Ahmet Kocabıyık için mi tehlikeliydi? Kimdir bu Ahmet Bey? Onu “camiasında” en bilinen sıfatıyla tanımaya başlayalım; “iş adamı ve sanatsever”.

Motosiklet, büyük bir tutku onun için. En son Namibya’ya kadar gitmiş. Yat seyahatlerini seviyor fakat ifade ettiğine göre, yelkenli ile pek arası yok. “Yelkenli için çok çalışmak gerekiyor”muş, bu yüzden yelkenliyi sevmiyorum diyor. Motorlu yatı tercih ediyor ve en çok Bahama’lar’a gitmeyi seviyormuş. Arkeoloji ile de ilgileniyor; “Efes’te yeni kazılar yapmak istiyoruz, üzerinde çalıştığımız yeni bir proje var” diyor. “Çiftlik” vaz geçilmez bir uğraş onun için. Bu nedenle “The Farm of 38° 30’” adında bir çiftlik kuruyor.

Türkiye’de sevildiği halde üretiminde sorunlar olan burrata, mozzarella gibi İtalyan peynirlerini üretmek üzere yola çıkmış. İtalya’dan Buffalo manda ve Hollanda’dan Simental cinsi inek getirtmişler. Çiftlikte yapılan üretimlerin pazarlanması da lüks restoranlara ve beş yıldızlı otellerin alakart restoranlarına yapılmış. Çiftliğin genel müdürü, oğlunun karısı, Kıvılcım Kocabıyık, “Artık kızım

güvenle yedirebileceğim peynirler yaptığımız için çok mutluyum” diyor. Çiftlik aynı zamanda bir “çağdaş sanat parkı” olacakmış. Bir de babasının yazdığı mektuplardan bir kitap yazmak istiyormuş. Röportajı yapan kişi haklı olarak bir soru yöneltiyor, yani bu kadar şeyin yanında şirketi yönetmeyi nasıl başarıyorsunuz? “Yönetim kurulu günlük işlere karışmaz, stratejiyi belirleyip sadece çok yukarıdan yön verir. Özetle, bizim grupta genel müdürler çok yetkilidir ve kimse işlerine karışmaz. Bu sayede ben de hobilerime daha çok vakit ayırabiliyorum.” diyor. Ona gerçekten bu çok fazla boş zamanı sağlamak için onun yerine çalışan yüzlerce işçiyi anmaya pek gerek duymuyor.

İşte burada burjuva ikiyüzlülüğünün düğümü çözülmeye başlar. İstanbul Teknik Üniversitesi’nden “topluma sağladığı büyük katkıları ve kültür sanat alanına desteklerinden” dolayı fahri doktora alan, aynı sebepten uluslararası bir çok ödül alan Beyefendi, kendisine bu olanakları sağlayan gerçek kişileri görmek istemez ve bunu gizlemek için elinden geleni yapar. Burjuvalar, iyi eğitim görmüş sanatsever kişiler olabilirler. Çünkü bunun imkanlarına sahiptirler. Peki neyin karşılığında? Onlar için çalışan, bütün ömürlerini çalışmak zorunda bırakılarak geçiren işçiler sayesinde değil mi? Ahmet Kocabıyık’ın “dünyada benzeri yok” diyerek övündüğü “ofis müzesi”, o müzeyi doldurduğu sanat eserleri, işçilerin ona sağladığı zenginlik sayesinde değil mi? Kendisi için kölece çalışma koşullarına boyun eğen işçiler olmasaydı nasıl gerçekleştirecekti bütün bu tutkularını? Ahmet Bey, boş vakitlerini doldu-

racak onlarca seçenek içinde hangisini seçeyim diye düşünürken, işçilerinin çocuklarıyla doğru düzgün vakit geçirebilecek kadar “boş vaktinin” olup olmadığını düşünmüş müdür? Ya da İstanbul Teknik Üniversitesi, “topluma sağladığı büyük katkılar” derken, acaba toplum olarak kimi kastediyordu? Kocabıyık ailesini mi? Ya da Borusan Holding’in ticari ilişkiler ağındaki diğer kodaman şirketlerinden mi bahsediyordu? Ernst Fischer’in güzel bir ifadesi var, “kendini tehlikede gören herhangi bir yönetici sınıf, sınıf baskısının özünü gizlemeye çalışır ve yozlaşmış bir toplum biçimini korumak için gösterdiği çabayı ‘sonsuz’, dokunulmaz ve bütün insani değerleri korumak için girişilmiş bir savaş olarak gösterir”.¹ Ahmet Bey de boş vakit eğlencelerini “topluma büyük katkılar” olarak yutturmak için üniversitelerden destek alıyor. Birilerinin Ahmet Bey’e hatırlatması gerekiyor, işçi sınıfının bunlara karnı tok.

Peki Ahmet Kocabıyık ve sınıfdaşlarının sanat merakının arkasında hangi niyetler olabilir? Bunu anlamak için, sanata katkıdan bahsederken, acaba destek, katkı gibi kelimelerin yerine “yatırım” kelimesini kullansak nasıl olur? Ya da burjuvalar arası ilişkilerde “saygınlık kazanma yarışı”? Örneğin, yalnızca büyük paralar kazanırsanız iyi bir burjuva olursunuz, hem büyük paralar kazanıp hem de sanata, eğitime, yardım kuruluşlarına, vs. para harcarsanız saygın burjuva olursunuz. Saygın burjuvalardan olduysanız, “bir sonradan görme” değilsinizdir, yani yeni iş ortaklıklarına güven veren, köklü, kendini kanıtlamış bir şirket sahibisinizdir. Ayrıca sanat gibi karlı

Sizinle bir konuda anlaşıyoruz “Beyefendi”, ufacık bir kağıda çizilmiş bir resimden korkmakta haklısınız. Çünkü, işçiler düşünüyorlar. Ve bilirsiniz, işçiler pratik insanlardır, düşüncelerini süratle hayata geçirirler.

bir işe neden girmeyesiniz ki? Devlet, sanat vb. alanlarda yatırım yapanlara karşı vergilerde müthiş avantajlar sağlıyor. Bu avantajlardan kim faydalanmak istemez? Ayrıca bugün bir müzayededen trilyona satın aldığınız bir eserin fiyatını, spekülasyonlar yaratarak misli fiyatlara satma imkanınız da var. Sanat piyasasının borsa yasalarından bağımsız işlemediğini ilgilenenleri bilir. Değerlerin büyük değişkenlik gösterdiği, spekülasyonlara göre artan-azalan tamamen soyut, denetimi zor alanda “kara para aklamak” oldukça kolay. Bu konuda Amerika’daki büyük şirketlerin deneyimlerine bakabilirsiniz.²

Sanatı metalaştırmak elbette Ahmet Bey’in buluşu değil. Sınıfdaşları ondan çok zaman evvel bunu yaptılar. Daha doğrusu her şeyin alınıp satıldığı bir düzende sanatın bu noktaya gelmesi şaşılacak bir durum değil. Ahmet Bey biraz da sınıfsal vazifesini yerine getiriyor. Fakat biz şunu da çok iyi biliyoruz, burjuva sanatseverler kendilerini eleştirmiş, kendilerine karşı çıkan yüzlerce sanat eserini de satın alıyorlar, Fischer’in tabiriyle, “Kapitalizm, Kral Midas’ın dokunduğu her şeyi altına çevirmesi gibi, kendisine karşı çıkan her sanat eserini metaya çeviriyor.”² Ama Ahmet Bey ya da kurmayları, Borçelik’te karikatür çizen işçinin bu çalışmasını satın almak yerine işçiyi kov-

du. Acaba Ahmet Bey’in sanat anlayışına pek uygun düşmediği için mi? Çünkü röportajında “spesifik eserler”e yöneldiğini söylüyor. Yoksa bu eser yeterince “spesifik” değil miydi? Dokuma işçisinin hapse atılmasına sebep olan şiir patron Zwanziger’in ilgi alanına mı girmiyordu?

Gerçek şu ki, bu iki eser de gerçeğin açık bir temsilidir. Ahmet Beyler için “tehlikelidir”. Çünkü, alışık oldukları türden, beyaz salonların duvarları arasında sıkışıp kalmış eserlerden değildir. Sanat pazarında köleleştirdikleri sanatçıların umutsuz yapıtlarına benzemez bu eserler. Bu eserlerde arzularına, özlemlerine, burjuvaca sızlanmalarına dair bir şey bulamazlar. Ama kendilerini görürler bunlarda. Alınterini, emeğini çaldıkları işçilerin, öfkeli gözlerinde kendi yüzlerini görürler. Aynada gördükleri yüze benzemez bu yüz, bu defa çirkindirler. Korkarlar ve korkularında haklıdırlar da. Çünkü, düşünmemesi, gerçeği görmemesi için bin takla attıkları, bilimi, sanatı, felsefeyi, köşe bucak kaçırdıkları işçiler düşünüyorlar. Ve düşüncelerinin de sanatlarının da temeli, onların alışık olmadıkları bir türden, somut yaşamın somut gerçekliğinden ilhamını alır. Bu ilhamın meyvesi, patron ofisinin duvarında değil, işçilerin arasındadır.

Sizinle bir konuda anlaşıyoruz “Beyefendi”, ufacık bir kağıda çizilmiş bir resimden korkmakta haklısınız. Çünkü, işçiler düşünüyorlar. Ve bilirsiniz, işçiler pratik insanlardır, düşüncelerini süratle hayata geçirirler. Siz yelkenli yatınız çalışmaya gerektirdiği için ona binmeyi sevmeyi söylüyorsunuz. Siz tembel bir insansınız. İşçiler çalışmaktan korkmazlar, bugün sizi zengin etmek için çalıştıkları gibi sizlerin onlardan çaldıklarını geri almak için de çalışacaklardır.

¹ Ernst Fischer, Sanatın Gerekliği, Payel Yay.

² Chin-tao Wu, Kültürün Özelleştirilmesi, İletişim Yay.

Çin Ortadoğu'da etki alanını genişletiyor

Ekonomik, siyasi, askeri, diplomatik alanlarda dünyanın etkili güçlerinden biri haline gelen Çin, Ortadoğu'ya da özel bir ilgi gösteriyor. Bu ilginin gerisinde, bölgenin stratejik önemi, zengin enerji kaynakları yatıyor.

Xi JİNPİNG ORTADOĞU'DA

Ortadoğu gezisine çıkan Çin Devlet Başkanı Xi Jinping'in Suudi Arabistan, Mısır ve İran'ı kapsayan ziyareti, Çin'in bölgeye yönelik ilgisinin belirgin bir şekilde arttığını gösteriyor. Enerji kaynaklarını güvenceleme, yeni pazar arayışı, sermaye ihracına yeni alanlar açma çabasında olan Çin için Ortadoğu vazgeçilmez bir bölgedir. Nitekim Çinli liderin gezisine üç başbakan yardımcısı, altı bakan, kalabalık bir işadamları heyeti eşlik etti.

Hızla palazlanan Çin burjuvazisi, emperyalist güçler tarafından parsellenen bir dünyada kendine alan açmak için "karşılıklı çıkarları esas alan" bir politika izliyor. Bu politika uluslararası anlaşmalara uymayı, içişlerine karışmamayı, karşılıklı saygıyı temel alıyor. Ortadoğu ile Çin'in toplam ticaret hacminin son on yılda %600 oranında artmasının, başka etmenlerin yanı sıra bu politikayla da yakından ilgisi var.

EN BÜYÜK ORTAK İRAN

Çin'in bölge ülkeleriyle geliştirdiği mali ve ticari ilişkilerde İran'ın özel bir yeri var. Zengin enerji kaynakları, geniş bir pazar olması, batılı emperyalistlerin uyguladığı ambargo gibi etkenler, bu

işbirliğinin gelişmesini kolaylaştırıyor. Nitekim Çin liderinin son gezisinin en dikkat çekici durağı Tahran oldu. Yıllardır devam eden ambargonun kaldırılması yönünde çaba sarfeden Çin, yeni dönemde de İran'la kapsamlı anlaşmalara imza atan ilk ülke oldu.

Cumhurbaşkanı Hasan Ruhani ve diğer üst düzey İranlı yetkililerle görüşen Çinli lider, iki ülke arasındaki işbirliğinin derinleşeceğini belirtti. Düzenlenen ortak basın toplantısında, iki ülke arasında çeşitli alanlarda 17 işbirliği protokolü imzalandığı açıklandı. Bunların, "İpek Yolu Ekonomik Kuşağı" ile "21. Yüzyıl Deniz İpek Yolu Projesi"nin hayata geçirilmesi, nükleer enerji, hukuk, bilim ve teknoloji, çevrenin korunması, maden ve sanayi, iletişim ve teknolojileri, ticaret, insan kaynakları, kültür, sanat, ulaştırma ve gümrük gibi önemli alanları içerdiği belirtildi.

Stratejik bağları kuvvetlendirme kararı alan, Çin-İran ilişkilerinde yeni bir

dönemin başladığını ifade eden liderler, 25 yıllık kapsamlı bir eylem planının oluşturulması, iki ülke arasındaki ticaret hacminin on yıl içinde 600 milyar dolar seviyesine yükseltilmesi için çaba sarfedeceklerini belirttiler.

BÖLGEDE HEGEMONYA MÜCADELESİ DERİNLEŞECEK!

İran pazarının kapitalist sisteme tam açılma sürecine girdiği günlerde Çin'in yaptığı bu hamlelerin, başta ABD olmak üzere batılı emperyalistleri rahatsız ettiği açık. Rusya-Çin ikilisinin Ortadoğu'da etki alanlarını genişletme çabaları emperyalist hegemonya mücadelelerinin daha da derinleşmesine yol açacak, bunun faturasını ise bölgenin emekçi halkları ödeyecektir.

Emekçiler ile ezilen halkların gerçek kurtuluş yolu ancak anti-kapitalist, anti-emperyalist, anti-siyonist birleşik direnişin geliştirilip güçlendirilmesiyle açılabilir.

İran Türk ürünlerinin ihracatını yasakladı

İran Ticaret Geliştirme Teşkilatı internet sitesi üzerinden yaptığı açıklamayla Türk ürünlerinin İran üzerinden Rusya'ya ihracatının yasaklandığını duyurdu.

Yapılan açıklamada kararın İran Sanayi, Maden ve Ticaret Bakanı Muhammed Rıza Nimetzade'nin talimatıyla alındığı, yasağa uymayan tüccarların ticaret kartının iptal edileceği duyuruldu.

İran Ticaret Geliştirme Teşkilatı Başkanı Movadvadi, bazı işadamlarının Türkiye'den ithal ettikleri ürünleri tekrar Rusya'ya ihraç ettiklerini, bunun İran'ın ihracat politikasına aykırı olduğunu, İran-Rusya ilişkilerini olumsuz etkileyebileceğini belirtti. Movadvadi, İranlı işadamlarının yasaktan yararlanarak Rusya'ya yapılan ihracatı arttırmaya çalıştığını söyledi.

ABD, Suudi işbirlikçilerinin yanında

ABD emperyalizminin baş sözcüleri, Ortadoğu ve özel olarak da Suriye ve Irak politikalarını hayata geçirmek için bölgedeki işbirlikçileriyle görüşmelerini yoğunlaştırdı. Türkiye'ye ziyaret gerçekleştiren ABD Başkan Yardımcısı'nın yanı sıra, Dışişleri Bakanı Kerry de Suudi Arabistan'da görüşmeler gerçekleştirdi.

24 Ocak günü Suudi Arabistan'ın başkenti Riyad'daki görüşmeden sonra yapılan ortak basın toplantısında konuşan Kerry, İran'a uygulanan nükleer yaptırımların kaldırılmasından sonra işbirlikçi Körfez ülkelerinde oluşan kaygıyı anladıklarını belirterek, Körfez ülkeleri ile istihbarat, güvenlik ve askeri konularda mutabakatların sürdüğünü hatırlattı. Ayrıca Lübnan Hizbullahı'nın elinde 70-80 bin füze olduğunu söyleyen Kerry, Körfez ülkeleri ile füze savunma sistemi üzerine de çalışmaların olduğunu söyledi. Kerry bu füzelerin çoğunun Şam üzerinden geldiğini ve İran tarafından gönderildiğini ifade etti.

Kerry, Bahreyn, Kuveyt, Umman, Katar, Birleşik Arap Emirlikleri ve Suudi Arabistan'dan oluşan gerici, işbirlikçi Körfez İşbirliği Konseyi ile çıkar birliklerinin olduğunu belirtti. Bu ülkelere yönelik bir tehdit durumunda yanlarında olacaklarını yineledi.

Suudi Arabistan resmi haber Ajansı SPA'nın haberine göre, Kerry Suudi Arabistan Kralı Salman bin Abdulaziz al Suud ile de Suriye sorunu ve İran üzerine görüştü.

Suriye görüşmelerinde çatlaklar

Suriye'deki emperyalist savaş sürerken 29 Ocak'ta yapılacak görüşmeler öncesinde taraflar arasındaki çatlaklar devam ediyor. PYD'nin görüşmelere katılıp katılmayacağına dair net bir karar açıklanmazken, dinci-gerici çetelerin içerisinde bulunduğu Yüksek Müzakere Heyeti'nin "Suriye'deki beklentilerinin karşılanmaması" kaygısı taşıdığı dile getirildi. PYD'nin de içerisinde olduğu Suriye Demokratik Güçleri (QSD) temsilcilerinden Heysem Menna "PYD olmazsa biz de olmayız" açıklaması yaparken bu açıdan da netleşen bir durum yok. Son olarak Rusya Dışişleri Bakan Yardımcısı Gennady Gatilov PYD'nin bu görüşmeye davet edilmediğini ama bundan sonraki görüşmelerde yer alacağını açıkladı.

25 Ocak'ta yapılması planlanan fakat 29 Ocak'a ertelenen Cenevre toplantısı öncesi oluşan tablo ise Suriye'de emperyalist rekabetin kolay kolay durulmayacağını bir kez daha gözler önüne

sermiş bulunuyor. Görüşmelerin 29 Ocak'ta başlatılabilmesi adına emperyalistler girişimlerde bulundu.

DİNCİ ÇETELERDEN AÇIKLAMA

Diğer yandan dinci-gerici çetelerin ABD, Türkiye, Suudi Arabistan öncülüğünde oluşturdukları cephede de "geçiş süreci"ne dair tartışmaların sürdüğü bildirildi. ABD ve Rusya arasındaki görüşmelerin, "kraldan çok kralcı" yaklaşımlarına ve bölgedeki çıkarlarına zarar verebileceğini düşünen çeteler, "görüşmeler başlamadan önce savaş bölgesinde birtakım adımların atılmasını beklediklerini" açıkladı. Kendi içlerindeki toplantının devam ettiği belirtilen dinci-gerici çeteler arasından da "Suriye ordusu geri çekilmezse görüşmelere katılmayacağız" diyenler olduğu öğrenildi. Çetelerin de "gerekli koşulların sağlanması" yönünde emperyalist destekçileriyle görüşecekleri kaydedildi.

Tunus'ta öfke sokaklara taşmaya devam ediyor

Tunus'ta yaklaşık olarak Ocak ayının ortasından beri sokakları dolduran kitlelerin öfkesine karşı devlet 22 Ocak akşam 08.00'den 23 Ocak sabah 05.00'e kadar "sokağa çıkma yasağı" ilan etti.

Son olarak polisin Tunus şehrinde 16 kişiyi gözaltına aldığı haberleri yansırken, gece uygulanan sokağa çıkma yasağıyla ilgili Tunus İçişleri Bakanı, "resmi görevliler dışında yasağa uymayanların cezalandırılacağını" duyurdu. Eylemlerin patlak verdiği Kasrin vilayetinde yine bir gecelik sokağa çıkma yasağı ilan edilmişti.

Öte yandan Avrupa'da bulunan Başbakan Habib Essid'in "durumun kontrol altına alındığını" öne sürdüğü, bu iddiasına rağmen Avrupa turunu yarıda kesmek zorunda kaldığı bildirildi.

"REFORM" LAR EMEKÇİLERİN DURUMUNU DEĞİŞTİRMEDİ

Eylemlerin ülke geneline yayıldığı kaydedilirken 2011 yılında patlak veren halk hareketinin ardından 5 yıl geçmesine rağmen yapılan sözde "reformlar" emekçilerin durumunu değiştirmedir.

İşsizliğin artmaya devam ettiği ülkede, bir hafta önce Rıda Yahyavi adlı gencin iş talebiyle elektrik direğine tırmandığı sırada akıma kapılarak yaşamını yitirmesiyle öfke yine sokaklara taştı. Kasrin kentinde gerçekleşen olayın ar-

"Çalışma hakkımızı savunuyoruz. Hükümete sesimizi duyurmanın tek yolu çatışma. Başka türlü duymuyorlar."

dından eylemler özellikle bu kentte devam ederken, eylemlerin Silyane, Sidi Bu Zeyd, Kafsa, Bace, Cendube, Kayrahan, Mehdiye, Safaks, Tatavin ve Medenin vilayetlerine de yayıldığı öğrenildi.

"HÜKÜMET ÇATIŞMADAN SESİMİZİ DUYMUYOR"

Militan eylemlere karşı devlet terörünün hayata geçirilmeye çalışıldığı belirtilirken, sokaklara dökülen kitlelerin öfkesinin dinmediği, "İş, özgürlük ve onur" sloganlarıyla eylemlerin devam ettiği bildirildi.

Sokaklarda yine genç emekçilerin, işsizlerin ve yoksul kesimlerin ağırlıkta olduğu gözlenirken, çalışma talebi ey-

lemlerin temel hedefi olarak göze çarptı. Burjuva basına demeç veren işsiz bir gencin, "Çalışma hakkımızı savunuyoruz. Hükümete sesimizi duyurmanın tek yolu çatışma. Başka türlü duymuyorlar. Beş yıldır soruyoruz zaten ama henüz cevap vermediler. Biz 8 kişilik bir aileyiz. Peki geçimimizi kim sağlıyor? Kız kardeşim üniversite diploması olmasına rağmen sokak temizlikçisi olarak çalışıyor. 8 kişi için 234 dinar (110 dolar), buna inanabiliyor musunuz? Evimizde kiracıyız ve ev sahibi üç yıldır bizi sokağa atmaya çalışıyor" ifadelerini kullandığı dikkat çekti.

Bunun yanında devlet yeni istihdam olanaklarının yaratılacağını duyursa da eylemler sürüyor.

Avrupa'nın 'mülteci' yaklaşımı

Avrupa'nın temel gündemi olan mülteci sorunu, Davos'ta da tartışılan temel konuların başında yer alırken, IMF Başkanı Lagarde da büyük bir yüzüzlükle, sorunun kaynağı olan emperyalist savaşları ve kendi sorumluluklarını göz ardı ederek mültecilere sermaye sınıfları olarak nasıl yaklaşmalarını gözler önüne serdi.

IMF verilerinin, göçmenlerin Avrupa'ya akını ile ülkelerin GSYH'sini 2015'te yüzde 0.05 arttırdığını belirten Lagarde, bu sayede 2016'da yüzde 0.09 ve 2017'de yüzde 0.13 oranında büyüme olacağını dile getirdi.

Avrupa'nın "işgücünün entegrasyonu" adı altında göçmenleri ucuz işgücü olarak kullanması gerektiğini ifade eden Lagarde, buna karşın ücretler üzerindeki baskının "kısa süreli" olacağını iddia etti.

Danimarka utanç yasasını onayladı

Göçmenleri hedef alan yasal düzenlemelere bir yenisi daha eklendi. Danimarka hükümeti tarafından hazırlanan ve göçmenlerin takı ve paralarına el koyulmasını öngören yasa 26 Ocak günü parlamentoda kabul edildi.

Yeni yasal düzenleme ile ilgili açıklama yapan Entegrasyon ve Göç Bakanı Inger Stojberg, göçmenlerin kalış masraflarını karşılamak için beraberlerinde neler getirdiklerini söylemesinin zorunlu kılacağını, polise bu kişileri ve çantalarını arama yetkisi verileceğini kaydetmişti. Stojberg açıklamasının devamında şunları ifade etti; "Bir sığınmacının beraberinde getirdiği 10 bin krontan fazla nakit, yiyecek ve barınma masrafları için elinden alınacak. Toplam değeri 10 bin kronu geçen eşyalar da masrafları karşılamak için alınacak. 10 bin kron bizce adil bir rakam. El konulan eşyalar, masrafların karşılanması için daha sonra açık artırma ile satılacak. Buna dair bir kılavuz hazırlanıyor".

Humus'ta intihar saldırısı: 32 ölü, onlarca yaralı

Suriye'nin Humus kentinde 26 Ocak günü meydana gelen patlamalarda 32 kişi yaşamını yitirdi. 90 kişinin de yaralanmasına neden olan patlamaların intihar saldırısı olduğu belirtiliyor.

Suriye'nin resmi haber ajansı SANA saldırılarla ilgili iki araçta bulunan bombaların patlatıldığını, 6 kişinin öldüğünü ve 37 kişinin yaralandığını duyurdu.

Patlamalar muhalifler ve hükümet arasında yaklaşık bir ay önce alınan ateşkes kararından sonra gelen ikinci büyük saldırı. Yine aynı kentte daha önce gerçekleşen saldırıları cihatçı çete IŞİD üslenmişti.

Siyonist terör sürüyor

Siyonist işgal ordusuna bağlı botlar 22 Ocak sabahı Gazze'nin güneyinde yer alan Han Yunus ve Rafah şehriyle, kuzeyinde yer alan Beytlaheye şehirleri açıklarında Gazzeli balıkçılara saldırdı. Saldırı sonucu can kaybı olmazken tekneler zarar gördü. Filistinli gençlere yönelik yargısız infazlarına devam eden işgal güçleri Kudüs'ün kuzey doğusunda yer alan Aneta beldesine yakın Anatot yerleşkesi kavşağında bıçaklı eyleme kalkıştığı iddiasıyla Filistinli bir genci öldürdü.

Filistin Sağlık Bakanlığı tarafından yapılan açıklamada 23 Ocak sabah erken saatlerde siyonist İsrail askerlerinin ateşle öldürülen kız çocuğunun 14 yaşındaki Rukiye Abdu Muhammed Ebu İd olduğu belirtildi. İnfazla ilgili açıklama yapan işgal polisi sözcüsü, yirmilerinde olan bir Filistinli gencin yerleşke girişinde nöbet tutan güvenlikçiye bıçakla saldırmak istediğini, ancak güvenlikçinin fırsat vermeden kendisine ateş açtığını ve genç kızı ağır yaraladığını iddia etti.

Mustafa Suphi ve 14'ler kavgamızda yaşıyorlar!

28 KANUNİSANİ

ta ata aa ta ta ha ta tta ta

tarih
sınıfların
mücadelesidir

1921

kanunisani 28
karadeniz
burjuvazi
biz

on beş kasap çengeline sallanan
on beş kesik baş
yoldaş

bunların sen
isimlerini aklında tutma
fakat

28 kanunisaniyi unutma!

"siyah gece
"beyaz kar
"rüzgar
"rüzgar".

trabzondan bir motor açılıyor

sa-hil-de-ka-la-ba-lık!

motoru taşıyorlar
son perdeye başlıyorlar!

burjuva kemal'in omuzuna binmiş
kemal kumandanın kordonuna
kumandan kahyanın cebine inmiş
kahya adamlarının donuna
uluyorlar

hav... hav... hak... tü

yoldaş unutma bunu burjuvazi
ne zaman aldatça bizi

böyle haykırır:

- hav...hav...hak...tü

- gördün mü ikinci motörü?

- içinde kim var?

- arkalarından gidiyorlar.

- ikinci motör birinciye yetişti

- bordoları bitti

- motörler sarsılıyor

- dalgalar sallıyor sallıyor dalgalar.
- hayır

iki motörde iki sınıf çarpışıyor

- biz onlar!
- biz silahsız onlar kamalı
- tırnaklarımız
- kavga son nefese kadar
- kavga
- dişlerimiz ellerini kemiriyor

kamanın ucu giriyor

- girdi...
- yoldaşlar, ey!

artık lüzum yok fazla söze:

bakın göz göze

- karadeniz

on beş kere açtı göğsünü,
on beş kere örtüldü.
onbeşlerin hepsi
bir komünist gibi öldü

1923 Moskova / Nazım Hikmet